

I Księga Kronik

Rozdział 1

1. Adam, Set, Enosz, 2. Kenan, Mahalaleel, Jered, 3. Henoch, Metuszelach, Lamek, 4. Noe, Sem, Cham i Jafet. 5. Synowie Jafeta: Gomer, Magog, Madaj, Jawan, Tubal, Meszek i Tiras. 6. Synowie Gomera: Aszkanaz, Rifat i Togarma. 7. Synowie Jawana: Elisza i Tarszisz, Kittim i Dodanim. 8. Synowie Chama: Kusz, Misraim, Put i Kanaan. 9. Synowie Kusza: Seba, Chawila, Sabta, Rama i Sabteka. Synowie Ramy: Saba i Dedan. 10. [Kusz] jeszcze był ojcem Nimroda, który był pierwszym mocarzem na ziemi. 11. Misraim był ojcem Ludytów, Anamitów, Lehabitów, Naftuchitów, 12. Patrusytów, Kasluchitów i Kaftorytów, z których wyszli Filistyni. 13. Kanaan zaś był ojcem Sydona, swego pierworodnego, potem Cheta 14. oraz Jebusyty, Amoryty, Girgaszyty, 15. Chiwwity, Arkity, Synity, 16. Arwadyty, Semaryty i Chamatyty. 17. Synowie Sema: Elam, Aszszur, Arpachszad, Lud i Aram. [Synowie Arama]: Us, Chul, Geter i Meszek. 18. Arpachszad był ojcem Szelacha, a Szelach - Ebera. 19. Eberowi urodzili się dwaj synowie: imię jednego Peleg, gdyż za jego dni ziemia została podzielona, a imię brata jego - Joktan. 20. Joktan był ojcem Almodada, Szelefa, Chasarmaweta, Jeracha, 21. Hadorama, Uzala, Dikli, 22. Ebala, Abimaela, Saby, 23. Ofira, Chawili i Jobaba. Wszyscy ci byli synami Joktana. 24. Sem, Arpachszad, Szelach, 25. Eber, Peleg, Reu, 26. Serug, Nachor, Terach, 27. Abram, to jest Abraham. 28. Synowie Abrahama: Izaak i Izmael. 29. Oto ich rodowód: pierworodny Izmaela Nebajot, potem Kedar, Adbeel, Mibsam, 30. Miszma, Duma, Massa, Chadad, Tema, 31. Jetur, Nafisz i Kedma. Ci byli synami Izmaela. 32. Synowie Ketury, drugorzędnej żony Abrahama: urodziła ona Zimrana, Jokszana, Medana, Midiana, Jiszbaka i Szuacha. Synowie Jokszana: Saba i Dedan. 33. Synowie Midiana: Efa, Efer, Henoch, Abida i Eldaa. Wszyscy ci byli synami Ketury. 34. Abraham był ojcem Izaaka. Synowie Izaaka: Ezaw i Izrael. 35. Synowie Ezawa: Elifaz, Reuel, Jeusz, Jalam i Korach. 36. Synowie Elifaza: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz, Timna i Amalek. 37. Synowie Reuela: Nachat, Zerach, Szamma i Mizza. 38. Synowie Seira: Lotan, Szobal, Sibeon, Ana, Diszon, Eser i Diszan. 39. Synowie Lotana: Chori i Homam. Siostra Lotana: Timna. 40. Synowie Szobala: Alian, Manachat, Ebal, Szeffi i Onam. Synowie Sibeona: Aja i Ana. 41. Synowie Any: Diszon. Synowie Diszona: Chamran, Eszban, Jitran i Keran. 42. Synowie Esera: Bilhan, Zaawan i Jaakan. Synowie Diszana: Us i Aran. 43. Oto królowie, którzy panowali w kraju Edomus, zanim jakkolwiek król panował nad Izraelitami: Bela, syn Beora, a nazwa miasta jego: Dinhaba. 44. I umarł Bela, a w jego miejsce królował Jobab, syn Zeracha z Bosry. 45. Umarł Jobab i w jego miejsce królował Chuszam z kraju Temanitów. 46. Umarł Chuszam i w jego miejsce królował Hadad, syn Bedada, który poraził Madianitów na polach Moabu, a nazwa miasta jego Awit. 47. Umarł Hadad i w jego miejsce królował Samla z Masreki. 48. Umarł Samla i w jego miejsce królował Szaul z Rechobot Nadrzecznego. 49. Umarł Szaul i w jego miejsce królował Baal-Chanan, syn Akbora. 50. Umarł Baal-Chanan i w jego miejsce królował Hadad, a nazwa miasta jego Pai, imię zaś jego żony

Mehetabeel, córki Matredy, córki Mezahaba. **51.** Umarł też i Hadad. Naczelnikami szczepów Edomu byli: naczelnik Timna, naczelnik Alia, naczelnik Jetet, **52.** naczelnik Oholibama, naczelnik Ela, naczelnik Pinon, naczelnik Kenaz, naczelnik Teman, naczelnik Mibsar, **53.** naczelnik Magdiel, naczelnik Iram. Ci byli naczelnikami Edomu.

Rozdział 2

1. Oto synowie Izraela: Ruben, Symeon, Lewi, Juda, Issachar, Zabulon, **2.** Dan, Józef, Benjamin, Neftali, Gad i Aser. **3.** Synowie Judy: Er, Onan i Szela. Ci trzech urodzili się mu z Bat-Szuy, Kananejki. Lecz Er, pierworodny Judy, okazał się złym w oczach Pana i spotkała go śmierć. **4.** Także synowa jego, Tamar, urodziła mu Peresa i Zeracha. Wszystkich synów Judy było pięciu. **5.** Synowie Peresa: Chesron i Chamul. **6.** Synowie Zeracha: Zimri, Etan, Heman, Kalkol i Darda, wszystkich ich pięciu. **7.** Synowie Karmiego: Akar, który zatrwożył Izraela z powodu kradzieży rzeczy obłożonych klątwą. **8.** Syn Etana: Azariasz. **9.** Synowie Chesrona, którzy mu się urodzili: Jerachmeel, Ram i Kelubaj. **10.** Ram był ojcem Amminadaba. Amminadab zaś - Nachszona, naczelnika potomków Judy. **11.** Nachszon był ojcem Szalmy, a Szalma - Booza. **12.** Booz był ojcem Obeda, a Obed Jessego. **13.** Jesse był ojcem: pierworodnego Eliaba, drugiego Abinadaba, trzeciego Szimei, **14.** czwartego Netaneela, piątego Raddaja, **15.** szóstego Osema, siódmego Dawida. **16.** A siostrami ich były: Seruja i Abigail. Synowie Serui: Abiszaj, Joab i Asahel, trzech; **17.** Abigail zaś urodziła Amasę; ojcem Amasy był Jeter, Izmaelita. **18.** Kaleb, syn Chesrona, miał Jeriota ze swoją żoną, Azubą. Oto [jeszcze] jej synowie: Jeszer, Szobab i Ardon. **19.** A gdy umarła Azuba, Kaleb wziął sobie za żonę Efratę, która mu urodziła Chura. **20.** Chur zaś był ojcem Uriego, a Uri - Besaleela. **21.** Potem zbliżył się Chesron do córki Makira, ojca Gileada, wziął ją za żonę, gdy miał sześćdziesiąt lat, a urodziła mu Seguba. **22.** Segub był ojcem Jaira, który miał dwadzieścia trzy miasta w ziemi Gileads. **23.** Geszur i Aram zabrali Osiedla Jaira i Kenat z przynależnymi sześćdziesięcioma miejscowościami; wszyscy oni byli synami Makira, ojca Gileada. **24.** Po śmierci Chesrona w Kaleb-Efrata, żona Chesrona, Abijja, urodziła mu Aszchura, ojca Tekoa. **25.** Synami Jerachmeela, pierworodnego Chesrona, byli: Ram - pierworodny, Buna, Oren, Osem i Achiasz. **26.** Miał też Jerachmeel inną żonę, imieniem Atara; ta była matką Onama. **27.** Synowie Rama, pierworodnego Jerachmeela: Maas, Jamin i Eker. **28.** Synami Onama byli: Szammaj i Jada. Synami Szammaja: Nadab i Abiszur. **29.** Żona Abiszura, która miała na imię Abihajil, urodziła mu Achbana i Molida. **30.** Synami Nadaba: Seled i Appaim. Seled umarł bezdzietny. **31.** Synem Appaima: Jiszi. Synem Jisziego: Szeszan. Synem Szeszana: Achlaj. **32.** Synami Jady, brata Szammaja: Jeter i Jonatan. Jeter umarł bezdzietny. **33.** Synami Jonatana: Pelet i Zara. Ci byli synami Jerachmeela. **34.** Szeszan nie miał synów, tylko córki, ale miał sługę Egipcjanina imieniem Jarcha. **35.** Dał przeto Szeszan słudze swemu, Jarsze, córkę swą za żonę i urodziła mu Attaja. **36.** Attaj zaś był ojcem Natana, a Natan - Zabada. **37.** Zabad był ojcem Eflala, a Eflal - Obeda. **38.** Obed był ojcem Jehu, a Jehu - Azariasza. **39.** Azariasz

był ojcem Chelesa, a Cheles - Eleasy. **40.** Eleasa był ojcem Sismaja, a Sismaj - Szalluma. **41.** Szallum był ojcem Jekamiasza, a Jekamiasz - Eliszamy. **42.** Synowie Kaleba, brata Jerachmeela: Mesza, jego pierworodny, który był ojcem Zifa i Mareszy, ojca Chebrona. **43.** Synowie Chebrona: Korach, Tappuach, Rekem i Szema. **44.** Szema był ojcem Rachama, ojca Jorkeama, a Rekem był ojcem Szammaja. **45.** Synem Szammaja był Maon, a Maon był ojcem Bet-Sura. **46.** Efa, drugorzędna żona Kaleba, urodziła Charana, Mosę i Gazeza. Charan był ojcem Gazeza. **47.** Synowie Jahdaja: Regem, Jotam, Geszan, Pelet, Efa i Szaaf. **48.** Drugorzędna żona Kaleba, Maaka, urodziła Szebera i Tirchanę. **49.** Urodziła ona także Szaafa, ojca Madmanny, oraz Szewę, ojca Makbeny i ojca Gibe. Córka Kaleba była Aksa. **50.** Ci byli synami Kaleba. Synami Chura, pierworodnego Efraty: Szobal, ojciec Kiriat-Jearim, **51.** Salma, ojciec Bet-Lechem, Charef, ojciec Bet-Gader. **52.** Szobal, ojciec Kiriat-Jearim, miał synów: Haroego, połowę Manachtytów **53.** oraz rody Kiriat-Jearim, Jitrytów, Putytów, Szumatytów i Miszraitów; od nich wyszli Soreatyci i Esztaulici. **54.** Synowie Salmy: Bet-Lechem, Netofatyci, Atrot Bet-Joab, połowa Manachtytów, Soreici, **55.** rody pisarzy mieszkających w Jabbes, Tireatyci, Szimeatyci, Sukatyci. Ci są zatem Kenitami pochodzącymi od Chammata, ojca domu Rekaba.

Rozdział 3

1. Oto synowie Dawida, którzy urodzili mu się w Hebronie: pierworodny Amnon z Achinoam, Jizreelitki, drugi Daniel z Abigail pochodzącej z Karmelus; **2.** trzeci Absalom, syn Maaki, córki Talmaja, króla Geszuru; czwarty Adoniasz, syn Chaggity; **3.** piąty Szezatiasz z Abitali; szósty Jitream z jego żony Egli. **4.** Sześciu mu się urodziło w Hebronie, gdzie królował siedem lat i sześć miesięcy. Potem królował on trzydzieści trzy lata w Jerozolimie. **5.** A synowie, którzy urodzili mu się w Jerozolimie: Szimea, Szobab, Natan, Salomon, czterej z Batszeby, córki Ammiela. **6.** Potem Jibchar, Eliszua, Elifelet, **7.** Nogah, Nefeg, Jafia, **8.** Eliszama, Eliada, Elpalet, dziewięciu. **9.** Wszyscy ci byli synami Dawida, nie licząc synów żon drugorzędnych. A siostrą ich była Tamar. **10.** Synem Salomona był Roboam, synem Roboama - Abiasz, synem Abiasza - Asa, synem Asy - Jozafat, **11.** synem Jozafata - Joram, synem Jorama - Ochozjasz, synem Ochozjasza - Joasz, **12.** synem Joasza - Amazjasz, synem Amazjasza - Azariasz, synem Azariasza - Jotam, **13.** synem Jotama - Achaz, synem Achaza - Ezechiasz, synem Ezechiasza - Manasses, **14.** synem Manasses - Amon, synem Amona - Jozjasz. **15.** Synowie Jozjasza: pierworodny Jochanan, drugi Jojakim, trzeci Sedecjasz, czwarty Szallum. **16.** Synowie Jojakima: jego syn Jechoniasz, jego syn Sedecjasz. **17.** Synowie Jechoniasza uprowadzonego do niewoli: jego syn Szealtiel, **18.** Malkiram, Pedajasz, Szeneassar, Jekamiasz, Hoszama i Nedabiasz. **19.** Synowie Pedajasza: Zorobabel i Szimei. Synami Zorobabela: Mszullam i Chananasz oraz ich siostra Szelomit. **20.** [Synowie Mszullama]: Chaszuba, Ohel, Berekiasz, Chasadiasz i Juszab-Chesed, pięciu. **21.** Synowie Chananasza: Pelatiasz i Izajasz; syn jego Refajasz, syn jego Arnan, syn jego Obadiasz, syn jego Szekanasz. **22.** Synowie Szekanasza: Szemajasz, Chattusz, Jigeal, Bariach, Nariasz i Szafat, sześciu. **23.** Synowie Nariasza:

Elioenaj, Ezechiasz i Azrikam, trzej. **24.** Synowie Elioenaja: Hodawiasz, Eliaszib, Pelajasz, Akkub, Jochanan, Delajasz i Anani, siedmiu.

Rozdział 4

1. Synowie Judy: Peres, Chesron, Karmi, Chur i Szobal. **2.** Reajasz, syn Szobala, był ojcem Jachata, a Jachat - Achumaja i Lahada. Te są rody Soreatytyw. **3.** A ci byli z ojca Etama: Jizreel, Jiszma i Jidbasz, a imię ich siostry: Haslelponi. **4.** Penuel był ojcem Gedora, a Ezer - ojcem Chuszy. Oto synowie Chura, pierworodnego Efraty, ojca Betlejem. **5.** Aszchur, ojciec Tekoa, miał dwie żony: Cheleę i Naarę. **6.** Naara urodziła mu Achuzama, Chefera, Temniego i Achasztariego. Ci byli synami Naary. **7.** Synowie Chelei: Seret, Sochar i Etnan. **8.** Kos był ojcem Anuba, Sobeby i rodów Acharchela, syna Haruma. **9.** Jabes był bardziej poważany niż jego bracia. Matka jego dała mu imię Jabes, mówiąc: Ponieważ w bólu urodziłam. **10.** A wzywał Jabes Boga Izraela, mówiąc: Obyś skutecznie mi błogosławił i rozszerzył granice moje, a ręka Twoja była ze mną, i obyś zachował mnie od złego, a utrapienie moje się skończy! I sprawił Bóg to, o co on prosił. **11.** Kelub, brat Szuchy, był ojcem Mechira, który był ojcem Esztona. **12.** Eszton był ojcem Bet-Rafa, Paseacha i Techinny, ojca Ir-Nachasz. Ci mężowie są z Rekab. **13.** Synowie Kenaza: Otniel i Serajasz. Synowie Otniela: Chatat i Meonotaj. **14.** Meonotaj był ojcem Ofry. Serajasz był ojcem Joaba, ojca Ge-Haraszim, byli oni bowiem rzemieślnikami. **15.** Synowie Kaleba, syna Jefunnego: Ir, Ela i Naam. Syn Eli: Kenaz. **16.** Synowie Jehalleleela: Zif, Zifa, Tiria i Asareel. **17.** Synowie Ezry: Jeter, Mered, Efer i Jalon. Potem [Bitia] poczęła Miriam, Szammaja i Iszbacha, ojca Esztemoy. **18.** A tegoż żona, Judejka, urodziła Jereda, ojca Gedora, Chebera, ojca Soko, i Jekutiela, ojca Zanoacha. Ci są synowie Bitii, córki faraona, którą poślubił Mered. **19.** Synowie żony Hodijji, siostry Nachama, ojca Keili, Garmity, i Esztemoy, Maakatyty. **20.** Synowie Szymona: Amnon, Rinna, Ben-Chanan i Tilon. Synowie Jisziego: Zochet i Ben-Zochet. **21.** Synowie Szeli, syna Judy: Er, ojciec Lek; Laeda, ojciec Mareszy i rodów z wytwórni bisiorus w Bet-Aszbea; **22.** Jokim i mężowie z Kozeby oraz Joasz i Saraf, którzy panowali w Moabie, zanim powrócili do Lechem. Są to wydarzenia bardzo dawne. **23.** Byli zaś oni garncarzami. Jako mieszkańcy Netaim i Gedery mieszkali tam przy królu ze względu na prace dla niego wykonywane. **24.** Synowie Symeona: Nemuel, Jamin, Jarib, Zerach, Saul; **25.** jego synem Szallum, synem Szalluma - Mibsam, jego zaś synem był Miszma. **26.** Synowie Miszmy: Chammuel, jego synem był Zakkur, synem Zakkura zaś Szimei. **27.** Szimei miał szesnastu synów i sześć córek, lecz jego bracia nie mieli wiele dzieci i wszystkie ich rody nie rozmnożyły się tak, jak potomków Judy. **28.** Mieszkali oni w miastach: Beer-Szeba, Molada, Chasar-Szual, **29.** Bil-ha, Esem, Tolad, **30.** Betuel, Chorma, Siklag, **31.** Bet-Markabot, Chasar-Susim, Bet-Birei, Szaarim. Miasta te należały do nich aż do panowania Dawida. **32.** A osiedlami ich były: Etam, Ain, Rimmon, Token i Aszan, pięć miast **33.** oraz wszystkie ich wioski, które były naokoło tych miast aż do Baalat. Takie były ich siedziby według ich spisów rodowych. **34.** Meszobab, Jamlek, Josza, syn Amazjasza, **35.** Joel, Jehu, syn Joszibiasza, syna Serajasza, syna Asjela,

36. Elioenaj, Jaakoba, Jeszochajasz, Asajasz, Adiel, Jesimiel, Benajasz, **37.** Ziza, syn Szifiego, syna Allona, syna Jedajasza, syna Szimriego, syna Szemajasza. **38.** Ci wymienieni tu imiennie byli naczelnikami swoich rodów. Rodziny ich rozszerzyły się bardzo. **39.** Poszli więc aż do wąwozu Gedor, aż do wschodniej strony doliny, szukając pastwiska dla swych trzód. **40.** I znaleźli pastwisko obfite i dobre, okolicę rozległą, spokojną i bezpieczną, albowiem już przedtem mieszkali tam Chamici. **41.** Ci zapisani tu imiennie przybyli za czasów króla judzkiego, Ezechiasza, zniszczyli ich namioty, a Meunitów, którzy się tam znajdowali, obłożyli klątwą aż do tego dnia, zamieszkawszy na ich miejscu, ponieważ znaleźli tam pastwisko dla swych trzód. **42.** Niektórzy z nich, pięciuset mężów spośród synów Symeona, udali się na górę Seir, a na ich czele byli: Pelatiasz, Neariasz, Refajasz i Uzzjel, synowie Jisziego. **43.** Rozbili oni ocalałą resztę Amalekitów i zamieszkali tam aż do dnia dzisiejszego.

Rozdział 5

1. Synowie Rubena, pierworodnego Izraela. Wprawdzie był on pierworodnym, lecz ponieważ skalał łóżę swego ojca, pierworodztwo jego dane było synom Józefa, syna Izraela, więc nie podawało się rodowodów według pierworodztwa. **2.** Chociaż Juda był najpotężniejszy z braci swoich i z niego miał pochodzić władca, jednak pierworodztwo należało do Józefa. **3.** Synowie Rubena, pierworodnego Izraela: Henoch, Pallu, Chesron i Karmi. **4.** Synowie Joela: jego synem Szemajasz, jego synem Gog, jego synem Szimei, **5.** jego synem Mika, jego synem Reajasz, jego synem Baal, **6.** jego synem Beera, którego król Asyrii, Tiglat-Pileser, uprowadził do niewoli; był on naczelnikiem Rubenitów. **7.** Braćmi ich według ich rodów, kiedy spisywano rodowody ich pokoleń, byli: naczelnik Jejel, Zachariasz, **8.** Bela, syn Azaza, syna Szemy, syna Joela, który zamieszkiwał Aroer aż do Nebo i Baal-Meon. **9.** Ku wschodowi zaś zamieszkiwał aż po wejście na pustynię ciągnącą się od rzeki Eufrat, gdyż pomnożyły się ich trzody w ziemi Gilead. **10.** Za czasów Saula prowadzili wojnę z Hagrytami, którzy wpadli w ich ręce, zamieszkali więc w ich namiotach w całej wschodniej okolicy Gileadu. **11.** Synowie Gada zamieszkiwali naprzeciwko nich w ziemi Baszan aż do Salka. **12.** Joel pierwszy, drugi Szafan, potem Janaj i Szafat w Baszanie. **13.** Braćmi ich są według ich rodów: Mikael, Meszullam, Szeba, Joraj, Jakan, Zija i Eber - siedmiu. **14.** A ci byli synami Abichaila: Ben-Churi, Ben-Jaroach, Ben-Gilead, Ben-Mikael, Ben-Jesziszaj, Ben-Jechdo, Ben-Buz. **15.** Achi, syn Abdiela, syna Guniego, był głową ich rodów. **16.** Zamieszkiwali oni w Gileadzie, Baszanie i przynależnych miejscowościach, na wszystkich pastwiskach Szaronu, leżących aż po ich krańce. **17.** Wszystkie ich rodowody zostały sporządzone za czasów Jotama, króla Judy, i Jeroboama, króla Izraela. **18.** Synów Rubena i synów Gada oraz połowy pokolenia Manassesa, ludzi walecznych, mężów noszących tarczę i miecz, strzelających z łuku i wyszkolonych w rzemiośle wojennym było czterdzieści cztery tysiące siedemset sześćdziesięciu, gdy udawali się na wojnę. **19.** A rozpoczęli wojnę z Hagrytami, Jetur zaś, Nafisz i Nadab **20.** przyszl im z pomocą przeciwko nim. Dostali się więc w ich ręce Hagryci i wszyscy, którzy z nimi byli, albowiem

podczas walki wzywali Boga, który ich wysłuchał, bo pokładali w Nim ufność. **21.** Uprawdzili zaś z ich stad: pięćdziesiąt tysięcy wielbłądów, dwieście pięćdziesiąt tysięcy owiec, dwa tysiące osłów i sto tysięcy ludzi. **22.** Rzeczywiście padło mnóstwo zabitych, albowiem była to wojna Boża. I zamieszkali na ich miejscu aż do niewoli. **23.** Synowie połowy pokolenia Manassesa osiedlili się w tym kraju, od Baszanu aż do Baal-Hermonu, Seniru i góry Hermons. Byli oni liczni. **24.** Oto naczelnicy ich rodów: Efer, Jiszi, Eliel, Azriel, Jeremiasz, Hodawiasz i Jachdiel, dzielni wojownicy, ludzie sławni, naczelnicy swoich rodów. **25.** Lecz sprzeniewierzyli się Bogu swych ojców i dopuszczali się nierządu z bogami ludów tamtego kraju, które Bóg wytracił przed nimi. **26.** Bóg Izraela pobudził ducha Pula, króla asyryjskiego, ducha Tiglat-Pilesera, króla asyryjskiego, i uprowadził do niewoli Rubenitów, Gadytów oraz połowę pokolenia Manassesa. Przyprowadził on ich do Chalach, Chabor, Hara i do rzeki Gozan, gdzie przebywają aż do dnia dzisiejszego.

Rozdział 6

1. Synowie Lewiego: Gerszon, Kehat i Merari. **2.** Synowie Kehata: Amram, Jishar, Chebron i Uzzjel. **3.** Dzieci Amrama: Aaron, Mojżesz i Miriam. Synowie Aarona: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. **4.** Eleazar był ojcem Pinchasa, a Pinchas - Abiszu. **5.** Abiszua był ojcem Bukkiego, a Bukki - Uzzi. **6.** Uzzi był ojcem Zerachiasza, a Zerachiasz - Merajota. **7.** Merajot był ojcem Amariasza, a Amariasz - Achituba. **8.** Achitub był ojcem Sadoka, a Sadok - Achimaasa. **9.** Achimaas był ojcem Azariasza, a Azariasz - Jochanana. **10.** Jochanan był ojcem Azariasza tego, co sprawował urząd kapłański w świątyni, którą zbudował Salomon w Jerozolimie. **11.** Azariasz był ojcem Amariasza, a Amariasz - Achituba. **12.** Achitub był ojcem Sadoka, a Sadok - Szalluma. **13.** Szallum był ojcem Chilkiasza, a Chilkiasz - Azariasza. **14.** Azariasz był ojcem Serajasza, a Serajasz - Josadaka. **15.** Josadak poszedł na wygnanie, gdy Pan uprowadził Judę i Jerozolimę ręką Nabuchodonozora. **16.** Synowie Lewiego: Gerszon, Kehat, Merari. **17.** Oto imiona synów Gerszoma: Libni i Szimei. **18.** Synowie Kehata: Amram, Jishar, Chebron i Uzzjel. **19.** Synowie Merariego: Machli i Muszi. Oto są rody Lewiego według ich ojców: **20.** Gerszoma: syn jego Libni, syn jego Jachat, syn jego Zimma, **21.** syn jego Joach, syn jego Iddo, syn jego Zerach, syn jego Jeatraj. **22.** Synowie Kehata: syn jego Amminadab, syn jego Korach, syn jego Assir, **23.** syn jego Elkana, syn jego Ebiasaf, syn jego Assir, **24.** syn jego Tachat, syn jego Uriel, syn jego Ozjasz, syn jego Saul. **25.** Synowie Elkany: Amasaj i Achimot. **26.** Syn jego Elkana, syn jego Sofaj, syn jego Nachat, **27.** syn jego Eliab, syn jego Jerocham, syn jego Elkana. **28.** Synowie Samuela: pierworodny Joel i drugi Abiasz. **29.** Synowie Merariego: syn jego Machli, syn jego Libni, syn jego Szimei, syn jego Uzza, **30.** syn jego Szimea, syn jego Chaggiasz, syn jego Asajasz. **31.** Tych ustanowił Dawid dla prowadzenia śpiewu w domu Bożym, odkąd spoczęła tam arka. **32.** I byli na służbie śpiewaczej przed przybytkiem Namiotu Spotkania, dopóki Salomon nie zbudował domu Pańskiego w Jerozolimie. Stawali zaś do służby zgodnie z ustalonym porządkiem. **33.** Ci więc stawali wraz z synami swoimi: spośród

synów Kehata: Heman, śpiewak, syn Joela, syna Samuela, **34.** syna Elkany, syna Jerochama, syna Eliela, syna Toacha, **35.** syna Sufa, syna Elkany, syna Machata, syna Amasaja, **36.** syna Elkany, syna Joela, syna Azariasza, syna Sefaniasza, **37.** syna Tachata, syna Assira, syna Ebiasafa, syna Koracha, **38.** syna Jishara, syna Kehata, syna Lewiego, syna Izraela. **39.** Brat jego, Asaf, stał po jego prawej stronie: Asaf, syn Berekiasza, syna Szimej, **40.** syna Mikaela, syna Baasejasza, syna Malkiasza, **41.** syna Etniego, syna Zeracha, syna Adajasza, **42.** syna Etana, syna Zimmy, syna Szimejego, **43.** syna Jachata, syna Gerszoma, syna Lewiego. **44.** Synowie Merariego, ich bracia, stawali po lewej stronie: Etan, syn Kisziego, syna Abdiego, syna Malluka, **45.** syna Chaszabiasza, syna Amazjasza, syna Chilkiasza, **46.** syna Amsjego, syna Baniego, syna Szemera, **47.** syna Machliego, syna Musziego, syna Merariego, syna Lewiego. **48.** Bracia ich, lewici, byli przeznaczeni do wszelkich usług w przybytku domu Bożego. **49.** Aaron zaś i jego synowie zamieniali w dym ofiary na ołtarzu całopalenia i na ołtarzu kadzenia, zgodnie z całą posługą w Miejscu Najświętszym, aby dokonywać prześlągania za Izraela, według tego wszystkiego, co nakazał sługa Boży, Mojżesz. **50.** Oto są synowie Aarona: synem jego Eleazar, synem jego Pinchas, synem jego Abiszua, **51.** synem jego Bukki, synem jego Uzzi, synem jego Zerachiasz, **52.** synem jego Merajot, synem jego Amariasz, synem jego Achitub, **53.** synem jego Sadok, synem jego Achimaas. **54.** A oto miejsca ich zamieszkania, według ich siedzib w wyznaczonych dla nich granicach. Synom Aarona z rodu Kehata - taki bowiem dział wyznaczono im przez losowanie - **55.** dano Hebrons w ziemi judzkiej wraz z otaczającymi go pastwiskami. **56.** Pola zaś miejskie i ich osiedla dano Kalebowi, synowi Jefunnego. **57.** Synom Aarona dano także miasta ucieczki: Hebron i Libnę wraz z ich pastwiskami, Jattir i Esztemoa z ich pastwiskami, **58.** Chilaz z jego pastwiskami, Debir z jego pastwiskami, **59.** Aszan z jego pastwiskami i Bet-Szemesz z jego pastwiskami. **60.** Od pokolenia Beniamina: Geba z jej pastwiskami, Alemet z jego pastwiskami i Anatot z jego pastwiskami; wszystkich miast trzynaście według ich rodzin. **61.** Pozostałym synom Kehata, spośród rodzin tegoż pokolenia, przypadło losem dziesięć miast od pokolenia Efraima, pokolenia Dana i od połowy pokolenia Manassesa. **62.** Synom Gerszoma, według ich rodzin, od pokolenia Issachara, od pokolenia Asera, od pokolenia Neftalego i od pokolenia Manassesa w Baszanie: trzynaście miast. **63.** Synom Merariego, według ich rodzin, przypadło losem od pokolenia Rubena, od pokolenia Gada i od pokolenia Zabulona: dwanaście miast. **64.** Izraelici dali lewitom te miasta wraz z ich pastwiskami. **65.** Dali oni przez losowanie z ziem należących do pokolenia synów Judy, do pokolenia synów Symeona i do pokolenia synów Beniamina te miasta, którym nadali ich imiona. **66.** Niektóre rodziny synów Kehata miały miasta wylosowane od pokolenia Efraima. **67.** Dano im miasta ucieczki: Sychem z jego pastwiskami na górze Efraima, Gezer z jego pastwiskami, **68.** Jokmeam z jego pastwiskami, Bet-Choron z jego pastwiskami, **69.** Ajjalon z jego pastwiskami i Gat-Rimmon z jego pastwiskami. **70.** A od połowy pokolenia Manassesa dla pozostałych rodzin Kehata: Aner z jego pastwiskami i Bileam z jego pastwiskami. **71.** Synom Gerszoma dano od połowy pokolenia Manassesa: Golan w Baszanie z jego pastwiskami i Asztarot z jego pastwiskami. **72.** Od pokolenia Issachara: Kedesz

z jego pastwiskami, Dobrat z jego pastwiskami, **73.** Ramot z jego pastwiskami i Anem z jego pastwiskami. **74.** Od pokolenia Asera: Maszal z jego pastwiskami, Abdon z jego pastwiskami, **75.** Chukok z jego pastwiskami i Rechob z jego pastwiskami. **76.** Od pokolenia Neftalego: Kadesz w Galilei z jego pastwiskami, Chammon z jego pastwiskami i Kiriataim z jego pastwiskami. **77.** Pozostałym synom Merariego od pokolenia Zabulona: Rimmono z jego pastwiskami i Tabor z jego pastwiskami. **78.** A za Jordanem, koło Jerycha, na wschód od Jordanu, od pokolenia Rubena: Beser w pustyni z jego pastwiskami, Jahsę z jej pastwiskami, **79.** Kedemot z jego pastwiskami i Mefaat z jego pastwiskami. **80.** Od pokolenia Gada: Ramot w Gileadzie z jego pastwiskami, Machanaim z jego pastwiskami, **81.** Cheszbón z jego pastwiskami i Jazer z jego pastwiskami.

Rozdział 7

1. Synowie Issachara: Tola, Pua, Jaszub i Szimron, czterej. **2.** Synowie Toli: Uzzi, Refajasz, Jeriel, Jachmaj, Jibsam i Samuel, naczelnicy rodów Toli, dzielni wojownicy - za czasów Dawida liczba ich wynosiła według ich rodowodów dwadzieścia dwa tysiące sześciuset. **3.** Synowie Uzzjego: Izrachiasz, a synowie Izrachiasza: Mikael, Obadiasz, Joel, Jiszszijasz, pięciu, wszyscy naczelnicy rodów. **4.** Przy nich były hufce zbrojne do walki, według spisów i według ich rodów liczące trzydzieści sześć tysięcy, mieli bowiem wiele żon i synów. **5.** A bracia ich we wszystkich rodach Issachara, dzielni wojownicy, liczyli osiemdziesiąt siedem tysięcy; wszyscy zapisani w rodowodach. **6.** [Synowie] Beniamina: Bela, Beker i Jediael, trzej. **7.** Synowie Beli: Esbon, Uzzjel, Jerimot i Iri, pięciu, naczelnicy rodów, dzielni wojownicy, według swoich wykazów rodowych liczyli dwadzieścia dwa tysiące trzydziestu czterech. **8.** Synowie Bekera: Zemira, Joasz, Eliezer, Elioenaj, Omri, Jeremot, Abiasz, Anatot i Alamet; ci wszyscy są synami Bekera. **9.** Według wykazów rodowych dla swego pokolenia, naczelnicy rodów, dzielni wojownicy, liczyli dwadzieścia tysięcy dwustu. **10.** Synowie Jediaela: Bilhan, a synowie Bilhana: Jeusz, Benjamin, Ehud, Kenaana, Zetan, Tarszisz i Achiszachar. **11.** Wszyscy ci byli synami Jediaela: naczelnicy rodów, dzielni wojownicy, liczyli siedemnaście tysięcy dwustu, gdy wychodzili w szyku na wojnę. **12.** Szupim i Chupim; synowie Ira: Chuszim, jego syn Acher. **13.** Synowie Neftalego: Jachasjel, Guni, Jeser i Szallum, potomkowie z Bilhy. **14.** Synowie Manasses: Asriel, którego urodziła drugorzędna jego żona, Aramejka. Urodziła ona Makira, ojca Gileada. **15.** Makir wziął żony dla Chuppima i Szuppima. Imię jego siostry było Maaka. Imię drugiego syna Selofchad, lecz Selofchad miał tylko córki. **16.** Maaka, żona Makira, urodziła syna i dała mu imię Peresz. A bratu jego było na imię Szeresz, którego synami byli Ulam i Rekem. **17.** Syn Ulama: Bedan. Ci byli synami Gileada, syna Makira, syna Manasses. **18.** Ich siostra, Hammoleket, urodziła Iszhoda, Abiezera i Machlę. **19.** Synami Szemidy byli: Achian, Szekem, Likchi i Aniam. **20.** Synowie Efraima: synem jego Szutelach, synem jego Bered, synem jego Tachat, synem jego Eleada, synem jego Tachat, **21.** synem jego Zabab, synem jego Szutelach, a także Ezer i Elead. Zabili ich ludzie z Gat, urodzeni w tym kraju, bo tamci zstąpili z góry,

aby zabrać ich stada. **22.** Efraim, ich ojciec, przez długi czas obchodził żałobę i przychodzili bracia jego, aby go pocieszyć. **23.** Potem zbliżył się do swej żony, która poczęła i urodziła syna, i dał mu imię Beria, ponieważ stało się nieszczęście w jego domu. **24.** Jego córką była Szeera, która zbudowała Bet-Choron dolne i górne oraz Uzen-Szeera. **25.** Synami jego byli Refach i Reszef, synem jego Telach, synem jego Tachan, **26.** synem jego Ladan, synem jego Ammihud, synem jego Eliszama, **27.** synem jego Nun, synem jego Jozue. **28.** Ich posiadłości i ich siedziby były w Betel i miejscowościach przynależnych; w Naaran ku wschodowi, a ku zachodowi w Gezer i miejscowościach przynależnych, w Sychem i miejscowościach przynależnych, aż do Ajji i miast przynależnych. **29.** W rękach synów Manassesu były: Bet-Szean i miejscowości przynależne, Taanak i miejscowości przynależne, Megiddo i miejscowości przynależne, Dor i miejscowości przynależne. W tych mieszkali synowie Józefa, syna Izraela. **30.** Synowie Asera: Jimna, Jiszwa, Jiszwi, Beria i siostra ich Serach. **31.** Synowie Berii: Cheber i Malkiel; ten był ojcem Birzaita. **32.** Cheber był ojcem Jafleta, Szemera, Chotama i siostry ich Szuy. **33.** Synowie Jafleta: Pasak, Bimhal i Aszwat; to są synowie Jafleta. **34.** Synowie Szemera: Achi, Rohga, Chubba i Aram. **35.** Synowie brata jego, Helema: Sofach, Jimna, Szelesz i Amal. **36.** Synowie Sofacha: Suach, Charnefer, Szual, Beri i Jimra; **37.** Beser, Hod, Szamma, Szilsza, Jitran i Beera. **38.** Synowie Jetera: Jefunne, Pispal i Ara. **39.** Synowie Ulli: Arach, Channiel i Risja. **40.** Wszyscy ci synowie Asera, naczelnicy rodów, znamienici mężowie, dzielni wojownicy, główni wśród książąt, a według spisów liczyli w swoich rodowodach dwadzieścia sześć tysięcy wojska zdolnego do walki.

Rozdział 8

1. Beniamin był ojcem swego pierworodnego - Beli; drugiego - Aszbela, trzeciego - Achraha, **2.** czwartego - Nochy, piątego - Rafy. **3.** Synami Beli byli: Addar, Gera, ojciec Ehuda, **4.** Abiszua, Naaman i Achoach, **5.** Gera, Szefufan i Churam. **6.** Oto synowie Ehuda; ci byli naczelnikami rodów mieszkających w Geba i przesiedlono ich do Manachat: **7.** Naaman, Achiasz i Gera; on to ich przesiedlił i był ojcem Uzzy i Achichuda, **8.** a Szacharaima - w kraju Moabu. Potem gdy odprawił swe żony: Chuszim i Baarę, **9.** miał ze swej nowej żony: Jobaba, Sibię, Meszę, Malkoma, **10.** Jeusa, Sakiasza i Mirmę; ci byli jego synami, naczelnikami rodów. **11.** Z Chuszim miał: Abituba i Elpaala. **12.** Synowie Elpaala: Eber, Miszam i Szemed, on to zbudował Ono, Lod i miejscowości przynależne. **13.** Beria i Szema byli naczelnikami rodów mieszkających w Ajjalonie; oni to wypędzili mieszkańców Gat. **14.** Achio, Szaszak, Jeremot, **15.** Zebadiasz, Arad, Eder, **16.** Mikael, Jiszpa i Jocha byli synami Berii, **17.** Zebadiasz, Meszullam, Chizki, Cheber, **18.** Jiszmeraj, Jizlia i Jobab byli synami Elpaala. **19.** Jakim, Zikri, Zabdi, **20.** Elienaj, Silletaj, Eliel, **21.** Adajasz, Berajasz, Szimrat byli synami Szimejego. **22.** Jiszpan, Eber, Eliel, **23.** Abdon, Zikri, Chanan, **24.** Chananiaasz, Elam, Antotiasz, **25.** Jifdejasz i Peniel byli synami Szaszaka. **26.** Szamszeraj, Szechariasz, Ataliasz, **27.** Jaareszjasz, Elias, Zikri byli synami Jerochama. **28.** Ci byli naczelnikami rodów według ich spisów; zamieszkali oni w Jerozolimie.

29. W Gibeonie zamieszkał ojciec Gibeonu; jego żona miała na imię Maaka. **30.** Jego synem pierworodnym był Abdon, potem Sur, Kisz, Baal, Ner, Nadab, **31.** Gedor, Achio i Zeker. **32.** Miklot był ojcem Szimejego. Oni również mieszkali w pobliżu swych krewnych ze swoimi braćmi w Jerozolimie. **33.** Ner był ojcem Kisza, Kisz - Saula. Saul był ojcem Jonatana, Malkiszuy, Abinadaba i Eszbaala. **34.** Synem Jonatana był Meribbaal; Meribbaal był ojcem Miki. **35.** Synowie Miki: Piton, Melek, Tarea i Achaz. **36.** Achaz był ojcem Joaddy; Joadda - Alemeta, Azmaweta i Zimriego; Zimri był ojcem Mosy. **37.** Mosa był ojcem Binei; jego synem był Rafa, synem jego Eleasa, synem jego Asel. **38.** Asel miał sześciu synów, a oto ich imiona: Azrikam, Bokru, Izmael, Szeariasz, Obadiasz i Chanan. Wszyscy oni byli synami Asela. **39.** Synowie jego brata Eszeka: Ulam, jego pierworodny, drugi Jeusz, trzeci Elifelet. **40.** Synowie Ulama byli dzielnymi wojownikami strzelającymi z łuku. Mieli oni wielu synów i wnuków stu pięćdziesięciu. Ci wszyscy byli potomkami Beniamina.

Rozdział 9

1. Wszyscy Izraelici byli umieszczeni w wykazach rodowych. Oto oni spisani zostali w Księdze Królów Izraela i Judy. Byli oni uprowadzeni na wygnanie do Babilonu z powodu swych występków. **2.** Pierwszymi mieszkańcami, którzy z Izraela weszli do swych posiadłości w swoich miastach, byli kapłani, lewici i niewolnicy świątynni. **3.** W Jerozolimie zamieszkiwali potomkowie Judy, Beniamina, Efraima i Manasses. **4.** Utaj, syn Ammihuda, syna Omriego, syna Imriego, syna Baniego, jednego z synów Peresa, syna Judy. **5.** Z Szilonitów: pierworodny Asajasz i jego synowie. **6.** Z synów Zeracha: Jeuel i sześciuset dziewięćdziesięciu ich braci. **7.** Z synów Beniamina: Sallu, syn Meszullama, syna Hodawiasza, syna Hassenuy. **8.** Jibnejasz, syn Jerochama; Ela, syn Uzziiego, syna Mikriego; Meszullam, syn Szefatiasza, syna Reuela, syna Jibniasza. **9.** Braci ich według ich rodowodów było dziewięćset pięćdziesięciu sześciu. Wszyscy ci mężowie byli naczelnikami swoich rodów. **10.** Z kapłanów: Jedajasz, Jojarib, Jakin. **11.** Azariasz, syn Chilkiasza, syna Meszullama, syna Sadoka, syna Merajota, syna Achituba, zwierzchnika domu Bożego. **12.** Adajasz, syn Jerochama, syna Paszchura, syna Malkiasza; Masaj, syn Adiela, syna Jachzery, syna Meszullama, syna Meszillemita, syna Immera. **13.** Braci ich, naczelników swoich rodów, było tysiąc siedmiuset sześćdziesięciu dzielnych wojowników zatrudnionych przy obsłudze domu Bożego. **14.** Z lewitów: Szemajasz, syn Chaszszuba, syna Azrikama, syna Chaszabiasza, z synów Merariego. **15.** Bakbakar, Cheresz, Galal, Mattaniasz, syn Miki, syna Zikriego, syna Asafa. **16.** Obadiasz, syn Szemajasza, syna Galala, syna Jedutuna, i Berekiasz, syn Asy, syna Elkany, który mieszkał w osiedlach Netofatyków. **17.** Odźwierni: Szallum, Akkub, Talmon, Achiman i ich bracia. Szallum był przełożonym. **18.** Jest on nim jeszcze teraz w Bramie Królewskiej, od wschodu. Ci byli odźwiernymi w obozach lewitów. **19.** Szallum, syn Korego, syna Ebiasafa, syna Koracha, i bracia jego z domu jego ojca, Korachici, zatrudnieni służbą [Bożą], byli stróżami progów namiotu, a ich ojcowie strzegli wejścia do obozu Pańskiego. **20.** Pinchas, syn Eleazara, był dawniej ich przełożonym - Pan [niech

będzie] z nim! **21.** Zachariasz, syn Meszelemiasza, był odźwiernym przy wejściu do Namiotu Spotkania. **22.** Wszystkich wybranych na odźwiernych przy bramach było dwustu dwunastu. Byli oni zapisani w wykazach rodowych w swoich osiedlach. Stałe zaś ich obowiązki ustanowił Dawid i Samuel "Widzący". **23.** Zarówno oni, jak i ich synowie czuwali nad bramami domu Pańskiego, domu Namiotu, aby pełnić straż. **24.** Z czterech stron znajdowali się odźwierni: od wschodu, zachodu, północy i południa. **25.** Bracia ich, mieszkający w swoich osiedlach, przychodzili od czasu do czasu, by przez siedem dni być z nimi, **26.** ponieważ w stałej służbie byli czterej przełożeni odźwiernych. Byli to lewici odpowiedzialni za komnaty i skarbce domu Bożego. **27.** Nocowali w obrębie domu Bożego, do nich bowiem należała piecza i obowiązek otwierania go każdego rana. **28.** Niektórzy z nich mieli pieczę nad sprzętami używanymi do służby Bożej, bo wnosili je policzone i w tejże liczbie wynosili. **29.** Inni spośród nich czuwali nad przyborami i nad wszystkimi naczyniami świętymi, nad najczystszą mąką, winem, oliwą, kadzidłem i balsamami. **30.** A synowie kapłanów przyprawiali pachnące mieszanki do balsamów. **31.** Mattitiasz, spośród lewitów, ten, który był pierworodnym Szalluma Korachity, miał sobie powierzony na stałe wypiek ciasta na ofiary. **32.** Spośród synów Kehata, spośród ich braci, niektórzy mieli za zadanie ustawiać chleby pokładne w każdy szabat. **33.** A ci, którzy byli śpiewakami, naczelnikami rodzin lewickich, pozostawali w komnatach wolni od innych zajęć, ponieważ dniem i nocą przypadała na nich służba. **34.** Ci byli naczelnikami rodów lewickich według swego pokrewieństwa, a mieszkali w Jerozolimie. **35.** W Gibeonie zamieszkał ojciec Gibeonu, Jejel, a jego żona miała na imię Maaka. **36.** Jego synem pierworodnym był Abdon, potem Sur, Kisz, Baal, Ner, Nadab, **37.** Gedor, Achio, Zachariasz i Miklot. **38.** Miklot był ojcem Szimmeama. Oni również mieszkali w pobliżu swych krewnych ze swoimi braćmi w Jerozolimie. **39.** Ner był ojcem Kiswa, Kisz - Saula, Saul był ojcem Jonatana, Malkiszuy, Abinadaba i Eszbaala. **40.** Synem Jonatana był Meribbaal, a Meribbaal był ojcem Miki. **41.** Synowie Miki: Piton, Melek i Tachrea. **42.** Achaz był ojcem Jary; Jara - Alemeta, Azmaweta i Zimriego; Zimri był ojcem Mosy. **43.** Mosa był ojcem Binei; synem jego był Refajasz, synem jego Eleasa, synem jego Asel. **44.** Asel miał sześciu synów; a ich imiona: Azrikam, Bokru, Izmael, Szeariasz, Obadiasz i Chanan. To są synowie Asela.

Rozdział 10

1. Filistyni walczyli z Izraelitami; mężowie izraelscy uciekli przed Filistynami i padli pobici na wzgórzu Gilboa. **2.** Filistyni rozpoczęli natarcie na Saula i na jego synów, zabijając Jonatana, Abinadaba i Malkiszue, synów Saula. **3.** W końcu walka srożyła się wokół Saula. Wytropili go łucznicy, a on zadrżał na widok łuczników. **4.** I odezwał się Saul do swego giermka: Dobądź miecza i przebij mnie nim, ażeby nie przyszli ci nieobrzezańcy i nie naigrawali się ze mnie. Lecz giermek nie chciał tego uczynić, gdyż bardzo się bał. Saul więc dobył miecza i sam rzucił się na niego. **5.** Gdy giermek zobaczył, że Saul umarł, sam też rzucił się na miecz i razem z nim umarł. **6.** Umarł więc Saul i trzej jego synowie, cały też dom

jego zginął razem w tym dniu. **7.** Skoro wszyscy Izraelici mieszkający w dolinie spostrzegli, że tamci uciekają i że poległ Saul i jego synowie, opuścili swoje miasta i zbiegli, a nadeszli Filistyni i zamieszkali w nich. **8.** Nazajutrz przyszli Filistyni złupić ciała zabitych i znaleźli Saula i jego synów, leżących na wzgórzu Gilboa. **9.** A złupiwszy go, zabrali jego głowę i zbroję. Po całej ziemi filistyńskiej rozesłali polecenie, aby obwieścić radosną nowinę swoim bogom i ludowi. **10.** Zbroję jego złożyli w świątyni swoich bogów, a czaszkę jego przytwierdzili w świątyni Dagona. **11.** Gdy usłyszeli wszyscy mieszkańcy Jabesz w Gileadzies o tym wszystkim, jak Filistyni postąpili z Saulem, **12.** powstałi wszyscy dzielni ludzie, a zabrawszy zwłoki Saula i zwłoki jego synów, sprowadzili je do Jabesz i pochowali kości ich pod terebintem w Jabesz. Pościli potem przez siedem dni. **13.** Saul umarł na skutek własnego przewinienia, jakie popełnił wobec Pana, przeciw słowu Pańskiemu, którego nie przestrzegał. Zasięgał on nawet rady u duchów zmarłych, **14.** a nie radził się Pana; On więc zesłał na niego śmierć, a królestwo jego przeniósł na Dawida, syna Jessego.

Rozdział 11

1. Wtedy zgromadzili się wszyscy Izraelici przy Dawidzie w Hebronie i rzekli: Oto myśmy kości twoje i ciało. **2.** Nawet już przedtem, gdy Saul był królem, tyś wyprowadzał i przyprowadzał Izraela, bo Pan, Bóg twój, rzekł do ciebie: Ty będziesz pasł mój lud - Izraela, i ty będziesz wodzem mojego ludu - Izraela. **3.** Wszyscy więc starsi Izraela przybyli do króla do Hebronu. I Dawid zawarł z nimi w Hebronie przymierze wobec Pana. Namaścili więc Dawida na króla nad Izraelem, zgodnie z nakazem Pańskim, przekazany przez Samuela. **4.** I wyruszył Dawid z całym Izraelem na Jerozolimę, zwaną Jebus; mieszkańcami tamtejszego kraju byli Jebusyci. **5.** I rzekli mieszkańcy Jebus do Dawida: Nie wejdiesz tutaj! Dawid jednak zdobył twierdzę Syjon, to jest Miasto Dawidowe. **6.** I powiedział Dawid: Ktokolwiek pierwszy pokona Jebusytów, będzie wodzem i księciem. Joab, syn Serui, pierwszy wszedł do góry i został wodzem. **7.** Dawid zamieszkał w twierdzy, dlatego nazwano ją Miastem Dawidowym. **8.** Zbudował potem miasto dokoła, tak Millo, jak i otoczenie, Joab zaś odnowił resztę miasta. **9.** Dawid stawał się coraz potężniejszy, bo Pan Zastępów był z nim. **10.** Oto dowódcy bohaterów Dawida, którzy wraz z nim stali się potężni pod jego panowaniem, a którzy wraz z całym Izraelem uczynili go królem zgodnie ze słowem Pańskim o Izraelu. **11.** Oto imiona bohaterów Dawida: Jaszobeam, syn Chakmoniego, dowódca trójki. Ten właśnie, który wymachiwał włócznią nad trzystu zabitymi w jednym spotkaniu. **12.** Po nim jest Eleazar, syn Dodo, Achochita, jeden z trzech bohaterów. **13.** Był on z Dawidem w Pas-Dammim i tam zebrali się Filistyni do walki. A była tam część pola pełna jęczmienia. Kiedy zaś wojsko uciekło przed Filistynami, **14.** on pozostał na środku tej części, oswobodził ją i pobił Filistynów. Pan sprawił wtedy wielkie zwycięstwo. **15.** Trzej spośród trzydziestu zeszli po skale do Dawida, do jaskini Adullam, podczas gdy obóz Filistynów był rozłożony w dolinie Refaim. **16.** Dawid był wtedy w twierdzy, a załoga filistyńska była wówczas w Betlejem. **17.** Dawid poczuł pragnienie i rzekł: Kto da mi napić się wody

z cysterny, która jest przy bramie w Betlejem? **18.** Przedarli się więc ci trzej przez obóz filistyński i zaczerpnęli wody z cysterny, która jest przy bramie w Betlejem. Zabrali ją z sobą i przynieśli Dawidowi. Dawid jednak nie chciał jej pić, lecz wylał ją w ofierze dla Pana. **19.** I rzekł: Niechaj mnie Bóg strzeże od uczynienia tej rzeczy! Czyż mam pić krew tych ludzi wraz z ich życiem? Wszak przynieśli ją z narażeniem życia. I nie chciał jej pić. To uczynili ci trzej bohaterowie. **20.** Abiszaj, brat Joaba, był dowódcą trzydziestu. Wymachiwał on włócznią nad trzystu zabitymi i zażywał sławy u trzydziestu. **21.** Spośród trzydziestu był on podwójnie poważany i był ich dowódcą, lecz nie dorównał owym trzem. **22.** Benajasz, syn Jojady, był mężem walecznym, wielkim w czynach, rodem z Kabseel. Pobił on dwóch [synów] Ariela z Moabu. On też zszedł do cysterny i zabił w niej lwa w dzień, gdy była śnieżycą. **23.** Zabił on także Egipcjanina o wzroście pięciu łokci. Egipcjanin trzymał w ręku dzidę [grubą] jak wał tkacki, podczas gdy on poszedł na niego z kijem. Wyrwawszy dzidę z ręki Egipcjanina, zabił go własną jego dzidą. **24.** Tego dokonał Benajasz, syn Jojady. Miał sławę wśród trzydziestu bohaterów. **25.** Był on bardziej poważany niż trzydziestu, lecz nie dorównał owym trzem. Dawid postawił go na czele swojej straży przybocznej. **26.** Bohaterowie waleczni: Asahel, brat Joaba; Elchanan, syn Dodo z Betlejem; **27.** Szamnot z Charod; Cheles z Pelonu; **28.** Ira, syn Ikesza z Tekoa; Abiezer z Anatot; **29.** Sibbekaj Chuszyta; Ilaj Achochita; **30.** Maheraj z Netofy; Cheled, syn Baany z Netofy; **31.** Itaj, syn Ribaja z Gibe synów Beniamina; Benajasz z Pireatonu; **32.** Churaj z Potoków Gaasz; Abiel z Arabys; **33.** Azmawet z Bachurim; Eliachba z Szaalbonu; **34.** Bene- Chaszem z Gizonu; Jonatan, syn Szagiego z Hararu; **35.** Achiam, syn Sakara z Hararu; Elifelet, syn Ura; **36.** Chefer z Mekery; Achiasz z Pelonu; **37.** Chesro z Karmelus; Naaraj, syn Ezbaja; **38.** Joel, brat Natana; Mibchar, syn Hagriego; **39.** Selek z Ammonu; Nachraj z Beerot, giermek Joaba, syna Serui; **40.** Ira z Jattiru; Gareb z Jattiru; **41.** Uriasz Chittyta; Zabad, syn Achlaja; **42.** Adina, syn Szizy, Rubenita, naczelnik Rubenitów, odpowiedzialny za trzydziestu; **43.** Chanan, syn Maaki; Jozafat Mitnita; **44.** Ozjasz z Asztarot; Szama i Jeuel, synowie Chotama z Aroeru; **45.** Jediael, syn Szimriego, i jego, brat, Jocha z Tis; **46.** Eliel z Machawitów; Jeribaj i Joszawiasz, synowie Elnaama; Jitma z Moabu; **47.** Eliel, Obed i Jaasjel z Soby.

Rozdział 12

1. Ci przybyli do Dawida do Siklag, gdy jeszcze musiał się trzymać z dala od Saula, syna Kisza; oni należeli do bohaterów, pomocników w walce. **2.** Uzbrojeni w łuki, umieli strzelać tak z prawej, jak i z lewej ręki, i rzucać kamieniami, i [wypuszczać] strzały z łuku. Spośród braci Saula z pokolenia Beniamina: **3.** na czele stali Achiezer i Joasz, synowie Szemajasza z Gibe; Jezjel i Pelet, synowie Azmaweta; Berekiasz i Jehu z Anatot; **4.** Jiszmajasz z Gibeonu, najdzielniejszy między trzydziestoma i dowodził trzydziestoma; **5.** Jeremiasz, Jachazjel, Jochanan, Jozabad z Gederot; **6.** Eleuzaj, Jerimot, Bealiasz, Szemariasz, Szefatiasz z Charif; **7.** Elkana, Jiszszijasz, Azareel, Joezer, Jaszobeam, Korachici; **8.** Joela, Zebadiasz, synowie Jerochama z Gedoru. **9.** Z Gadytów przyłączyli się do Dawida w warowni

pustynnej dzielni wojownicy, żołnierze gotowi do walki, którzy celowali w posługiwaniu się tarczą i włócznią. Z wyglądu podobni do lwów, byli szybkonodzy jak gazylo na górach. **10.** Dowódcą był Ezer, drugi - Obadiasz, trzeci - Eliab, **11.** czwarty - Maszmana, piąty - Jeremiasz, **12.** szósty - Attaj, siódmy - Eliel, **13.** ósmy - Jochanan, dziewiąty - Elzabad, **14.** dziesiąty - Jeremiasz, jedenasty - Makbannaj. **15.** Ci z potomków Gada byli jako dowódcy wojska: każdy niższy stopniem - nad stu, a wyższy - nad tysiącem. **16.** Są to ci, którzy przeszli Jordan w miesiącu pierwszym, gdy wylewa on wszędzie z brzegów, i którzy zmusili do ucieczki wszystkich mieszkańców dolin, na wschód i na zachód. **17.** Przyszli też do warowni Dawida niektórzy z potomków Beniamina i Judy. **18.** Dawid wyszedł im naprzeciw, a odpowiadając, rzekł do nich: Jeśli przychodzicie do mnie usposobieni pokojowo, aby mi pomóc, będzie moje serce w jedności z wami, lecz jeśli po to, by mnie zdradzić moim wrogom, mimo że ręce moje wolne są od gwałtu, niechaj wejrzy w to Bóg naszych ojców i niech osądzi! **19.** Wtedy duch Pański ogarnął Amasaja, dowódcę trzydziestu: Idź, Dawidzie, i [my wszyscy] z tobą, synu Jessego, pokój, pokój tobie i [każdemu], co cię popiera. Twój Bóg jest twoim wsparciem! Dawid więc ich przyjął i uczynił z nich dowódców oddziałów. **20.** Z pokolenia Manasses przyłączyli się do Dawida, gdy przyszedł z Filistynami, by walczyć przeciwko Saulowi. Nie pomógł on im wówczas, bo wodzowie filistyńscy po radzie odesłali go, mówiąc: Za [cenę] naszych głów przyłączy się on do pana swego, Saula. **21.** Gdy szedł do Siklag, przyłączyli się do niego z pokolenia Manasses: Adnach, Jozabad, Jediael, Mikael, Jozabad, Elihu i Silletaj, dowódcy nad tysiącami, którzy byli z [pokolenia] Manasses. **22.** Oni to wsparli Dawida na czele oddziałów, bo wszyscy byli dzielnymi wojownikami i stali się dowódcami w wojsku. **23.** Istotnie, z dnia na dzień przybywali do Dawida, aby mu pomagać, aż obóz stał się wielki jak obóz Boży. **24.** Oto liczba dowódców uzbrojonych na wojnę, którzy przybyli do Dawida do Hebronu, by zgodnie z nakazem Pańskim przenieść na niego władzę królewską Saula: **25.** z synów Judy, noszących tarczę i włócznię, sześć tysięcy ośmiuset uzbrojonych na wojnę. **26.** Z synów Symeona, dzielnych wojowników [uzbrojonych] na wojnę, siedem tysięcy stu. **27.** Z synów Lewiego cztery tysiące sześciuset. **28.** Także Jojada, przywódca potomków Aarona, a z nim trzy tysiące siedmiuset. **29.** I Sadok, młody, dzielny wojownik, wraz ze swym rodem - dwudziestu dwóch dowódców. **30.** Z synów Beniamina, braci Saula, trzy tysiące; większość z nich pozostawała aż do tego czasu w służbie domu Saula. **31.** Z synów Efraima dwadzieścia tysięcy ośmiuset dzielnych wojowników, mężów sławnych w swych rodach. **32.** Z połowy pokolenia Manasses osiemnaście tysięcy, którzy imiennie zostali wyznaczeni, aby pójść i ustanowić Dawida królem. **33.** Z synów Issachara, odznaczających się głębokim zrozumieniem czasów i znajomością tego, co ma czynić Izrael, dwustu dowódców, oprócz wszystkich ich braci pod ich dowództwem. **34.** Z [pokolenia] Zabulona, zdolnych do wojska, wyćwiczonych do walki wszelką bronią wojenną, pięćdziesiąt tysięcy gotowych stanąć do szeregu z niepodzielnym sercem. **35.** Z [pokolenia] Neftalego tysiąc dowódców, a z nimi trzydzieści siedem tysięcy uzbrojonych w tarcze i włocznie. **36.** Z Danitów, wyćwiczonych do walki, dwadzieścia osiem tysięcy sześciuset. **37.** Z [pokolenia] Asera

zdolnych do wojska, wyćwiczonych do walki, czterdzieści tysięcy. **38.** Z drugiej strony Jordanu: z Rubenitów, Gadytów i z połowy pokolenia Manasses, w pełnym uzbrojeniu wojennym, sto dwadzieścia tysięcy. **39.** Wszyscy ci wojownicy, stający do szeregu z niepodzielnym sercem, przybyli do Hebronu, aby Dawida ustanowić królem nad całym Izraelem. Lecz również i wszyscy pozostali Izraelici byli jednomyślni w tym, że Dawida należy ustanowić królem. **40.** I pozostali tam z Dawidem przez trzy dni, jedząc i pijąc, ponieważ bracia ich przygotowali im [żywność]. **41.** A także ich sąsiedzi, aż spod [posiadłości] Issachara, Zabulona i Neftalego, przywozili im żywność na osłach, wielbłądach, mułach i wołach: wielką ilość mąki, fig, rodzynek, wina, oliwy, bydła i owiec, ponieważ zapanowała radość w Izraelu.

Rozdział 13

1. Dawid naradzał się z tysiącnikami i setnikami, i ze wszystkimi zwierzchnikami, **2.** potem rzekł do całego zgromadzenia Izraela: Jeśli się to wam podoba i jeśli będzie to po myśli Pana, Boga naszego, roześlijmy szybko wieść do pozostałych braci naszych we wszystkich ziemiach Izraela, do kapłanów i lewitów, którzy są z nimi w ich posiadłościach miejskich. Niechaj się tu zgromadzą, **3.** abyśmy sprowadzili do nas arkę Boga naszego, bo się o nią nie troszczyliśmy w czasach Saula. **4.** I odpowiedziało całe zgromadzenie, że tak należy uczynić, albowiem ta sprawa wydała się słuszna w oczach całego ludu. **5.** Zebrał więc Dawid cały lud Izraela od Szichoru egipskiego aż do Wejścia do Chamat, aby sprowadzić Arkę Bożą z Kiriath-Jearim. **6.** Potem Dawid i cały Izrael udali się do Baali, do Kiriath-Jearim, które jest w Judzie, aby sprowadzić stamtąd Arkę Boga, który nosi imię: Pan spoczywający na cherubach. **7.** Umieszczono Arkę Bożą na nowym wozie i wywieziono z domu Abinadaba, a Uzza i Achio prowadzili wóz. **8.** Dawid zaś i cały Izrael tańczyli z całej siły przed Bogiem, przy dźwiękach pieśni, cytr, harf, lutni, bębnów, cymbałów i trąb. **9.** Gdy przybyli na klepisko Kidona, Uzza wyciągnął rękę, aby podtrzymać arkę, ponieważ woły szarpnęły. **10.** Gniew Boży zapłonął przeciwko Uzzie i poraził go za to, że dotknął ręką arki, i umarł tam przed obliczem Boga. **11.** A Dawid strapił się, dlatego że Pan dotknął takim ciosem Uzzę, i nazwał to miejsce Peres-Uzza; [tak jest] po dzień dzisiejszy. **12.** I ulękł się Dawid Boga w owym dniu, mówiąc: Jak wprowadzę do siebie Arkę Bożą? **13.** I nie skierował Dawid arki do siebie, do Miasta Dawidowego, lecz sprowadził ją do domu Obed-Edoma z Gat. **14.** I Arka Boża pozostawała w domu Obed-Edoma przez trzy miesiące. A Pan błogosławił domowi Obed-Edoma i wszystkiemu, co posiadał.

Rozdział 14

1. Hiram, król Tyru, wysłał posłów do Dawida, z drewnem cedrowym, z murarzami i cieślami, aby mu zbudowali pałac. **2.** Wtedy Dawid poznał, że Pan potwierdził go jako króla nad Izraelem i wysoko podniósł jego władzę ze względu na swój lud - Izraela. **3.** W Jerozolimie Dawid wziął sobie kolejne żony i miał jeszcze synów i córki. **4.** Oto imiona dzieci, które miał w Jerozolimie: Szammua, Szobab, Natan,

Salomon, **5.** Jibchar, Eliszua, Elpalet, **6.** Nogah, Nefeg, Jafia, **7.** Eliszama, Beeliada, Elifelet. **8.** Filistyni, usłyszawszy, że Dawid został namaszczone na króla nad całym Izraelem, wyruszyli wszyscy, aby go pochwycić. Dawid dowiedział się o tym i wyszedł im naprzeciw. **9.** Filistyni przybyli, rozłożyli się obozem w dolinie Refaim. **10.** Wtedy Dawid radził się Boga, mówiąc: Czy mam pójść na Filistynów i czy dasz ich w moje ręce? A Pan odrzekł mu: Idź, i dam ich w twoje ręce. **11.** Udali się oni do Baal-Perasim i tam ich Dawid pokonał. Wtedy rzekł Dawid: Tak rozbił Bóg moją ręką wrogów moich, jak rozbija woda [rwąca]. Dlatego nazwano to miejsce Baal-Perasim. **12.** [Filistyni] pozostawili tam swoje bożki, a Dawid rozkazał: Niech będą spalone w ogniu! **13.** Lecz Filistyni jeszcze raz rozłożyli się obozem w dolinie. **14.** I znowu radził się Dawid Boga, a Bóg mu powiedział: Nie dokonuj natarcia, idąc za nimi, lecz obejdź ich od tyłu, a natrzesz na nich od strony drzew balsamowych. **15.** Kiedy zaś usłyszysz odgłos kroków wśród wierzchołków drzew balsamowych, wtedy ruszysz do walki, bo wtedy wyjdzie przed tobą Bóg, by rozbić wojsko Filistynów. **16.** Dawid postąpił tak, jak mu Bóg polecił, i pokonał wojsko Filistynów, od Gibeonu aż do Gezer. **17.** Tak sława Dawida rozeszła się po wszystkich krainach, a Pan rzucił strach przed nim na wszystkie narody.

Rozdział 15

1. Pobudował on sobie domy w Mieście Dawidowym, przygotował miejsce dla Arki Bożej i rozbił dla niej namiot. **2.** Wtedy rzekł Dawid: Nikt nie powinien nosić Arki Bożej oprócz lewitów, albowiem to ich wybrał Pan do noszenia Arki Bożej i do obsługiwania jej na wieki. **3.** I zgromadził Dawid wszystkich Izraelitów w Jerozolimie celem przeniesienia Arki Pańskiej na miejsce, które dla niej przygotował. **4.** Zebrał Dawid synów Aarona i lewitów; **5.** z synów Kehata: naczelnika Uriela i jego braci - stu dwudziestu; **6.** z synów Merariego: naczelnika Asajasza i jego braci - dwustu dwudziestu; **7.** z synów Gerszoma: naczelnika Joela i jego braci - stu trzydziestu; **8.** z synów Elisafana: naczelnika Szemajasza i jego braci - dwustu; **9.** z synów Chebrona: naczelnika Eliela i jego braci - osiemdziesięciu; **10.** z synów Uzzjela: naczelnika Amminadaba i jego braci - stu dwunastu. **11.** I wezwał Dawid kapłanów: Sadoka i Abiatarę oraz lewitów: Uriela, Asajasza, Joela, Szemajasza, Eliela i Amminadaba, **12.** i rzekł do nich: Wy jesteście naczelnikami rodów lewickich, oczyśćcie się wy i bracia wasi i przenieście Arkę Pana, Boga Izraela, na miejsce, które jej przygotowałem. **13.** Ponieważ za pierwszym razem nie było was, dotknął nas ciosem Pan, Bóg nasz, bo się Go nie zapytaliśmy, jak należało. **14.** Kapłani więc i lewici oczyścili się, aby przenieść Arkę Pana, Boga Izraela. **15.** Lewici nieśli Arkę Bożą na drążkach na swoich ramionach, jak przykazał Mojżesz zgodnie ze słowem Pana. **16.** I rzekł Dawid naczelnikom lewitów, aby ustanowili swoich braci śpiewakami przy instrumentach muzycznych: cytrach, harfach i brzmiących cymbałach, żeby radośnie głos podnosić. **17.** I ustanowili lewici Hemana, syna Joela, a z braci jego - Asafa, syna Berekiasza; z synów zaś Merariego, ich braci, Etana, syna Kuszajasza, **18.** a z nimi braci ich drugiego stopnia: Zachariasza, Uzzjela, Szemiramota, Jechiela, Unniego, Eliaba, Benajasza, Maasejasza,

Mattitiasza, Elifela, Miknejasza, Obed-Edoma, Jejela odźwiernych. **19.** Śpiewacy: Heman, Asaf i Etan [grali] donośnie na cymbałach z brązu; **20.** Zachariasz, Uzzjel, Szemiramot, Jechiel, Unni, Eliab, Maasejasz i Benajasz na cytrach w wysokiej tonacji; **21.** Mattitiasz, Elifel, Miknejasz, Obed-Edom, Jejel i Azazjasz na harfach, by dominować w oktawie; **22.** Kenaniasz, przełożony lewitów [przeznaczonych] do przenoszenia [sprzętu], kierował przenoszeniem, ponieważ był do tego uzdolniony. **23.** Berekiasz i Elkana byli odźwiernymi przy arce. **24.** Kapłani: Szebaniasz, Jozafat, Netaneel, Amasaj, Zachariasz, Benajasz i Eliezer grali na trąbach przed Arką Bożą, a Obed-Edom i Jechiasz byli odźwiernymi przy arce. **25.** Wówczas to Dawid i starsi Izraela oraz wodzowie z wielką radością poszli, aby przenieść Arkę Przymierza Pańskiego z domu Obed-Edoma. **26.** Ponieważ Bóg wspomagał lewitów niosących Arkę Przymierza Pańskiego, ofiarowano siedem cielców i siedem baranów. **27.** A Dawid był okryty płaszczem z bisioru, podobnie też wszyscy lewici niosący arkę i śpiewacy oraz Kenaniasz kierujący przenoszeniem [sprzętu]. Dawid miał na sobie także efod lniany. **28.** Tak cały Izrael prowadził Arkę Przymierza Pańskiego wśród radosnych okrzyków, grania na trąbach, cymbałach, harfach i cytrach. **29.** Gdy Arka Przymierza Pańskiego przybyła do Miasta Dawidowego, Mikal, córka Saula, wyglądała przez okno i ujrzała króla Dawida tańczącego i grającego. Wtedy wzgardziła nim w swym sercu.

Rozdział 16

1. Przyniesiono więc Arkę Bożą i ustawiono ją pośrodku namiotu, jaki rozpiął dla niej Dawid, po czym złożono całopalenia i ofiary pojednania. **2.** Gdy zaś Dawid skończył składanie całopaleń i ofiar pojednania, pobłogosławił lud w imieniu Pana. **3.** I potem rozdał wszystkim Izraelitom, tak mężczyznom, jak i kobietom, każdemu po bochenku chleba, po kawałku mięsa i po placku z rodzynkami. **4.** Ustanowił przed Arką Pańską niektórych lewitów z obsługi, aby sławili, dzięki czynili i wychwalali Pana, Boga Izraela: **5.** Asafa - przełożonym, Zachariasza - jego zastępcą, potem Uzzjela, Szemiramota, Jechiela, Mattitiasza, Eliaba, Benajasza, Obed-Edoma i Jejela, [aby grali] na instrumentach: harfach i cytrach, Asafa zaś, [by uderzał] w cymbały dźwięczące; **6.** Benajasza i Jachazjela, by stale trąbili przed Arką Przymierza Bożego. **7.** Owego dnia postanowił Dawid po raz pierwszy, aby tak wielbiono Pana za pośrednictwem Asafa i jego braci: **8.** Dzięki czyńcie Panu, wzywajcie Jego imienia, głoscie dzieła Jego wśród narodów! **9.** Śpiewajcie Mu, grajcie Mu psalmy, rozpowiadajcie wszystkie Jego cuda. **10.** Szczyćcie się świętym Jego imieniem, niech się weseli serce szukających Pana! **11.** Rozważajcie o Panu i Jego potęgde, szukajcie zawsze Jego oblicza. **12.** Pamiętajcie o cudach, które On zdziałał, o Jego znakach i sądach ust Jego. **13.** Potomstwo Izraela, Jego sługi, synowie Jakuba, Jego wybrańcy! **14.** On, Pan, jest naszym Bogiem, Jego wyroki obejmują świat cały. **15.** Na wieki pamięta o swoim przymierzu - obietnicę dał dla tysiąca pokoleń. **16.** Zawarł je z Abrahamem i przysięgę dał Izaakowi. **17.** Ustanowił dla Jakuba jako prawo wieczne przymierze dla Izraela, **18.** mówiąc: Dam tobie ziemię Kanaanu na waszą własność dziedziczną, **19.** gdy was było niewielu - nieliczni i jako przybysze na niej. **20.** Wędrowali od

szczepu do szczepu, z jednego królestwa do drugiego ludu, **21.** a nie pozwolił nikomu ich uciskać i z ich powodu karał królów: **22.** "Nie dotykajcie moich pomazańców i prorokom moim nie czyńcie krzywdy!" **23.** Śpiewajcie Panu wszystkie krainy, dzień po dniu głoscie Jego zbawienie! **24.** Rozgłaszajcie Jego chwałę wśród pogan, Jego cuda wśród wszystkich narodów, **25.** bo wielki jest Pan, godzien wielkiej chwały; wzbudza On większy lęk niż wszyscy bogowie, **26.** bo wszyscy bogowie pogan to ułuda, a Pan uczynił niebiosy. **27.** Przed Nim kroczą majestat i piękno, potęga i jasność w Jego przybytku. **28.** Oddajcie Panu, rodziny narodów, oddajcie Panu chwałę i potęgę, **29.** oddajcie Panu chwałę Jego imienia. Nieście ofiary i wchodźcie przed Jego oblicze, oddajcie pokłon Panu, odziani w święte szaty. **30.** Przed obliczem Jego zadrzyj, ziemio cała! Umocnił On świat, by się nie zachwiał. **31.** Niech cieszy się niebo i ziemia raduje. Mówcie wśród pogan: "Pan jest królem". **32.** Niech szumi morze i co je napęśnia, niech się weselą pola i wszystko, co na nich. **33.** Niech tak się uradują drzewa leśne w obliczu Pana, bo nadchodzi, aby rządzić ziemią. **34.** Chwalcie Pana, bo dobry, bo na wieki Jego łaska. **35.** Mówcie: "Ratuj nas, Boże zbawienia naszego, zgromadź nas i wybaw spośród narodów, abyśmy wielbili święte imię Twoje i dumni byli z Twej chwały". **36.** Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieków na wieki. A cały naród odpowiedział: Amen i chwalił Pana. **37.** [Dawid] pozostawił tam przed Arką Przymierza Pańskiego Asafa i jego braci, aby pełnili służbę ustawicznie przed arką, według porządku każdego dnia; **38.** i Obed-Edoma z jego sześćdziesięciu ośmiu braćmi, Obed-Edoma, syna Jedutuna, i Chosę jako odźwiernych; **39.** kapłana Sadoka i braci jego, kapłanów, [pozostawił] przed przybytkiem Pańskim na wyżynie, która jest w Gibeonie, **40.** aby stale składali Panu ofiary całopalne na ołtarzu całopalenia, rano i wieczorem - zgodnie z tym wszystkim, co napisane jest w Prawie Pana, które On zlecił Izraelowi. **41.** Z nimi byli Heman i Jedutun, i reszta wybranych, imiennie wyznaczonych, aby dzięki czynili Panu, bo na wieki Jego łaska. **42.** U Hemana i Jedutuna były przechowywane trąby i cymbały dla grających, i instrumenty towarzyszące pieśni Bożej. A synowie Jedutuna byli przy bramie. **43.** I wrócił cały lud - każdy do swego domu. Powrócił też Dawid, aby wnieść błogosławieństwo do swego domu.

Rozdział 17

1. Gdy Dawid zamieszkał w swoim domu, rzekł do proroka Natana: Oto ja mieszkam w pałacu cedrowym, Arka zaś Przymierza Pańskiego pod zasłonami namiotu. **2.** Natan powiedział do Dawida: Uczyni wszystko, co zamierzasz w sercu, gdyż Bóg jest z tobą. **3.** Lecz tejże samej nocy Bóg skierował do Natana następujące słowa: **4.** Idź i powiedz mojemu słudze, Dawidowi: To mówi Pan: Nie ty zbudujesz Mi dom na mieszkanie. **5.** Nie mieszkalem bowiem w domu od dnia, w którym wyprowadziłem Izraela, aż do tego dnia, ale przechodziłem z namiotu do namiotu lub z przybytku do przybytku. **6.** Gdziekolwiek wędrowałem z całym Izraelem, czy kiedykolwiek powiedziałem choćby do jednego z sędziów, którym nakazałem paść mój lud: Dlaczego nie zbudowaliście Mi domu cedrowego? **7.** A teraz przemówisz do mojego sługi, Dawida: To mówi Pan Zastępów: Zabrałem cię z pastwiska, spośród owiec, abyś był

władcą nad ludem moim izraelskim. **8.** I byłem z tobą wszędzie, dokądkolwiek się udałeś, i wytraciłem przed tobą wszystkich twoich nieprzyjaciół. Dam ci sławę największych ludzi na ziemi. **9.** Wyznaczę miejsce mojemu ludowi izraelskiemu i osadzę go, i będzie mieszkał na swoim miejscu. Nie przerazi się on już i ludzie nikczemni nie będą go już niszczyć jak dawniej. **10.** Od czasów, kiedy ustanowiłem sędziów nad moim ludem izraelskim, poniżyłem wszystkich wrogów twoich. I oznajmiłem ci: Pan dom ci zbuduje. **11.** Kiedy wypełnią się twoje dni i będziesz musiał odejść, aby połączyć się z twoimi przodkami, wzbudzę twójgo potomka po tobie, którym będzie jeden z twoich synów, i utwierdzę jego królowanie. **12.** On zbuduje Mi dom, a Ja utwierdzę tron jego na wieki. **13.** Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem; życzliwości mojej nie cofnę mu, jak cofnąłem temu, który był przed tobą. **14.** Osadzę go w moim domu i w moim królestwie na zawsze, a tron jego będzie utwierdzony na wieki. **15.** Zgodnie z tymi wszystkimi słowami i zgodnie z tym całym widzeniem przemówił Natan do Dawida. **16.** Poszedł więc król Dawid i siadłszy przed obliczem Pana, mówił: Kimże ja jestem, o Panie Boże, i czym mójród, że doprowadziłeś mnie aż dotąd? **17.** Ale i to jeszcze wydało się Tobie za mało, o Boże, lecz dałeś w sprawie domu swego sługi zapowiedź na daleką przyszłość. Wejrzałeś na mnie jak na człowieka znamienitego stanu, o Panie Boże. **18.** Cóż więcej może powiedzieć Dawid do Ciebie o chwale Twego sługi? Ty sam znasz swego sługę. **19.** O Panie, przez wzgląd na swego sługę i według [zamiarów] Twego serca dokonałeś tego całego wielkiego dzieła, aby ujawnić wszystkie wielkie czyny. **20.** O Panie, nie ma podobnego Tobie i nie ma Boga oprócz Ciebie, zgodnie z tym wszystkim, co słyszeliśmy na własne uszy. **21.** I kto jest jak lud Twój, Izrael? Czyż jest choćby jeden naród na ziemi, do którego poszedłby Bóg, aby wybawić go jako lud swój, aby zapewnić mu sławę wielkich i straszliwych dzieł, wypędzając narody przed ludem swoim, który wykupiłeś z Egiptu? **22.** Uczyniłeś lud izraelski ludem swoim na zawsze, i Ty, Panie, stałeś się jego Bogiem. **23.** Teraz więc, o Panie, niech trwa na wieki słowo, które wyrzekłeś o słudze swoim i o domu jego, i uczyni, jak powiedziałeś, **24.** ażeby trwało i wielbione było imię Tve na wieki w słowach: Pan Zastępów jest Bogiem Izraela! A dom Twojego sługi, Dawida, niech będzie trwały przed Twoim obliczem! **25.** Ty bowiem, Boże mój, objawiłeś swemu słudze, że zbudujesz mu dom, stąd to sługa Twój tak ośmiela się zanosić modły przed Twoim obliczem. **26.** A teraz, Panie, Ty sam jesteś Bogiem. Skoro obiecałeś swojemu słudze to szczęście, **27.** racz teraz pobłogosławić dom swego sługi, aby trwał przed Tobą na wieki, bo co Ty, Panie, pobłogosławisz, będzie błogosławione na wieki.

Rozdział 18

1. Po tych wydarzeniach Dawid pobił Filistynów i zmusił ich do uległości; odebrał też z rąk Filistynów Gat i miejscowości przynależne. **2.** Potem pobił Moabitów i stali się poddanymi Dawida płacącymi daninę. **3.** Dawid pobił też Hadadezera, króla Soby i Chamat, kiedy ten wyprawił się, aby utrwalić swą władzę nad rzeką Eufrat. **4.** Zabrał mu też Dawid tysiąc rydwanów, siedem tysięcy jeźdźców i dwadzieścia tysięcy pieszych. Poprzecinał też Dawid ścięgna skokowe wszystkim koniom

zaprzęgowym, zostawiając z nich tylko do stu rydwanów. **5.** Kiedy Aramejczycy z Damaszku przybyli na odsiecz królowi Soby, Hadadezerowi, Dawid pobił dwadzieścia dwa tysiące ludzi spośród Aramejczyków. **6.** Potem umieścił Dawid załogi w Aramie damasceńskim, a Aramejczycy stali się poddanymi Dawida płacącymi daninę. Tak Pan dawał Dawidowi zwycięstwo we wszystkim, co ten zamierzył. **7.** Dawid zabrał złote zbroje, jakie mieli słudzy Hadadezera, i przeniósł je do Jerozolimy. **8.** Z miast Hadadezera, Tibchat i Kun, zabrał też Dawid bardzo wiele brązu, z którego Salomon uczynił "morze" brązowe, kolumny i naczynia brązowe. **9.** Gdy usłyszał Tou, król Chamat, że Dawid rozbił całe wojsko Hadadezera, króla Soby, **10.** posłał swego syna, Hadorama, do króla Dawida, aby go pozdrowić i powinszować mu, że walcząc z Hadadezerem, pokonał go, bo Hadadezer prowadził wojnę z Tou. [Posłał] także wszelkiego rodzaju naczynia złote, srebrne i brązowe. **11.** Król Dawid poświęcił je również Panu wraz ze srebrem i złotem, które pobrał od wszystkich narodów: z Edomu, Moabu, od Ammonitów, Filistynów i Amalekitów. **12.** Abiszaj, syn Serui, pobił osiemnaście tysięcy Edomitów w Dolinie Soli. **13.** Umieścił on załogi w Edomie, a wszyscy Edomici stali się poddanymi Dawida. Tak Pan dawał Dawidowi zwycięstwo we wszystkim, co ten zamierzył. **14.** Dawid panował nad całym Izraelem, wymierzając przez sądy sprawiedliwość całemu swemu ludowi. **15.** Joab, syn Serui, był nad wojskiem; Joszafat, syn Achiluda, był pełnomocnikiem; **16.** Sadok, syn Achituba, i Abimelek, syn Abiatar, byli kapłanami; Szawsza był pisarzem; **17.** Benajasz, syn Jojady, był nad Keretytami i Peletytami; synowie zaś Dawida byli pierwszymi przybocznymi króla.

Rozdział 19

1. Potem umarł Nachasz, król Ammonitów, a syn jego został w jego miejsce królem. **2.** Wtedy Dawid pomyślał sobie: Okażę życzliwość Chanunowi, synowi Nachasza, tak jak jego ojciec mi okazał życzliwość. Wyprawił więc Dawid posłów, aby go pocieszyć po stracie ojca. Gdy słudzy Dawida przybyli do Chanuna w kraju Ammonitów, aby go pocieszyć, **3.** książęta ammoniccy odezwali się do Chanuna: Może sądzisz, że Dawid przez cześć dla twego ojca przysłał do ciebie pocieszycieli? Czyż raczej nie dla rozpoznania, wyspiegowania, a potem zagarnięcia kraju przybyli słudzy jego do ciebie? **4.** Chanun więc, pochwyciwszy sługi Dawida, ogolił ich, obciął im szaty do połowy, aż do pośladków, i odesłał ich. **5.** Wtedy udali się niektórzy i oznajmili Dawidowi o tych ludziach, a on wyprawił na ich spotkanie wysłanników, bo ci ludzie zostali bardzo znieważeni. Poleciał im król: Zostańcie w Jerychu, aż wam brody odrosną, a potem wróćcie. **6.** Gdy Ammonicy spostrzegli, że Dawid ich znienawidził, posłał Chanun wraz z Ammonitami tysiąc talentów srebra, aby za nie nająć rydwany i jeźdźców z Aram-Naharaims i od Aramejczyków z Maaki i z Soby. **7.** I najęli sobie trzydzieści dwa tysiące rydwanów oraz króla Maaki z jego ludźmi, którzy przyszli i rozłożyli się obozem pod Medebą; Ammonicy też gromadnie wyszli ze swoich miast i przybyli, aby walczyć. **8.** A usłyszawszy o tym, Dawid wyprawił Joaba wraz z całym wojskiem - ludźmi walecznymi. **9.** Ammonicy wystąpili i uszykowali się do bitwy u wejścia do

miasta, a sprzymierzeni królowie zajęli stanowiska osobno, w polu. **10.** Gdy Joab spostrzegł, że walka zagraża mu od przodu i od tyłu, dobrał sobie ludzi spośród wszystkich najdzielniejszych w Izraelu i w szyku bojowym ustawił naprzeciw Aramejczyków. **11.** Pozostałych zaś ludzi oddał w ręce swego brata, Abiszaja, aby ich ustawił w szyku naprzeciw Ammonitów. **12.** I rzekł: Jeśli Aramejczycy będą mieli przewagę nade mną, ty przyjdiesz mi z pomocą; jeśli zaś Ammonici będą mieli przewagę nad tobą, ja przyjdę ci z pomocą. **13.** Odwagi! Okażmy męstwo [w walce] za nasz naród i za miasta Boga naszego! A niech Pan uczyni to, co Mu się wyda słuszne! **14.** Przybliżył się Joab i lud, który był z nim, do Aramejczyków, aby walczyć, lecz oni uciekli przed nim. **15.** Ammonici, widząc, że Aramejczycy uciekli, również i sami uciekli przed jego bratem, Abiszajem, i wycofali się do miasta. Joab więc wrócił do Jerozolimy. **16.** Lecz kiedy Aramejczycy ujrzeli, że zostali pobici przez Izraela, wyprawili posłów, aby sprowadzić Aramejczyków, którzy byli po drugiej stronie Rzeki z dowódcą wojska Hadadezera, Szofakiem, na czele. **17.** Dawid, gdy go o tym powiadomiono, zebrał wszystkich Izraelitów, a przeprawiwszy się przez Jordan, szedł ku nim i zajął stanowiska naprzeciwko. Dawid skierował szyki do walki przeciw Aramejczykom. I walczyli z nim. **18.** Lecz Aramejczycy uciekli przed Izraelitami; a Dawid zabił spośród Aramejczyków siedem tysięcy walczących na rydwanach i czterdzieści tysięcy pieszych; zginął też dowódca wojska, Szofak. **19.** Poddani Hadadezera, widząc, że zostali pokonani przez Izraelitów, zawarli pokój z Dawidem i stali się jego poddanymi. Aramejczycy nie chcieli odtąd iść na pomoc Ammonitom.

Rozdział 20

1. Z początkiem roku, w czasie gdy królowie zwykli wyprawiać się na wojnę, Joab poprowadził wojsko i spustoszył kraj Ammonitów. Potem poszedł i oblegał Rabba. Dawid natomiast pozostał w Jerozolimie. Joab zdobył Rabba i zburzył je. **2.** Dawid zabrał koronę z głowy ich króla, a waga jej wynosiła talent złota; był też na niej drogi kamień. Umieszczono go na głowie Dawida. I wywiózł on z miasta łup bardzo wielki. **3.** Ludność zaś, która się w nim znajdowała, wyprowadził i przeznaczył do pracy przy piłach, żelaznych kilofach i siekierach. Tak postąpił Dawid ze wszystkimi miastami Ammonitów. Potem wrócił Dawid i cały lud do Jerozolimy. **4.** Następnie doszło do wojny z Filistynami w Gezer. Wtedy to Sibbekaj Chuszatyta zabił Sippaja, potomka Refaitów, tak iż zostali oni pobici. **5.** I była znowu wojna z Filistynami, podczas której Elchanan, syn Jaira, zabił Lachmiego, brata Goliata z Gat, a drzewce jego włóczni było jak wał tkacki. **6.** Była jeszcze inna bitwa w Gat, gdzie znalazł się człowiek wysokiego wzrostu, który miał dwadzieścia cztery palce, sześć u każdej ręki i sześć u każdej stopy; ten również był z Refaitów. **7.** Urągał on Izraelowi, i zabił go Jonatan, syn Szimei, brata Dawida. **8.** Ci byli potomkami Refaitów w Gat; padli oni z ręki Dawida i jego sług.

Rozdział 21

1. Powstał szatan przeciwko Izraelowi i pobudził Dawida, żeby policzył Izraela. 2. Rzekł więc Dawid do Joaba i do książąt ludu: Idźcie, a policzcie Izraela od Beer-Szeby aż do Dan i donieście mi, abym znał ich liczbę. 3. Lecz Joab odpowiedział: Niech Pan przysporzy stokroć więcej ludu swego, niżeli go jest! A czyż oni wszyscy, panie mój, królu, nie są poddanymi mego pana? Dlaczegoż pan mój tego się domaga? Czemu ma się stać przyczyną przewinienia Izraela? 4. Jednakże rozkaz króla wziął górę nad Joabem. Poszedł więc Joab, a obszedłszy całego Izraela, przybył do Jerozolimy. 5. Joab przekazał Dawidowi liczbę policzonego ludu. Cały Izrael liczył milion i sto tysięcy mężczyzn dobywających miecza; w Judzie zaś czterysta siedemdziesiąt tysięcy mężczyzn dobywających miecza. 6. Joab nie wliczył do nich [pokolenia] Lewiego i Beniamina, ponieważ rozkaz króla był wstrętny dla Joaba. 7. I sprawa ta była zła w oczach Boga, więc ukarał Izraela. 8. I rzekł Dawid do Boga: Zgrzeszyłem bardzo tym, czego dokonałem. Lecz teraz daruj łaskawie winę swego sługi, bo postąpiłem bardzo nierozsądnie. 9. I przemówił Pan do Gada, "Widzącego" Dawidowego, tymi słowami: 10. Idź i oznajmij Dawidowi te słowa: To mówi Pan: Przedkładam ci trzy rzeczy, wybierz sobie jedną z nich, a spełnię ci ją. 11. Gad przyszedł do Dawida i rzekł do niego: To mówi Pan: Wybierz sobie: 12. albo trzy lata głodu, albo trzy miesiące porażek od twoich wrogów, podczas gdy miecz nieprzyjaciół twoich będzie cię ścigał, albo też trzy dni miecza Pańskiego i zarazy w kraju, przy czym anioł Pański będzie szerzył spustoszenie w obrębie wszystkich granic Izraela. A teraz rozważ, co mam odpowiedzieć Temu, który mnie posłał. 13. I rzekł Dawid do Gada: Jestem w wielkiej rozterce. Niech wpadnę raczej w ręce Pana, bo wielkie jest Jego miłosierdzie, ale w ręce człowieka niech nie wpadnę. 14. Zesłał więc Pan zarazę na Izraela i padło z Izraela siedemdziesiąt tysięcy ludzi. 15. I posłał Bóg anioła do Jerozolimy, aby ją wyniszczyć, lecz gdy ten dokonywał zniszczenia, wejrzał Pan i ulitował się nad nieszczęściem, i rzekł do anioła-niszczyciela: Wystarczy! Cofnij swą rękę! Stał wtedy anioł Pański w pobliżu klepiska Ornana Jebusyty. 16. Dawid, podniósłszy oczy, ujrzał anioła Pańskiego, stojącego między ziemią i niebem, a w ręku jego - miecz wyciągnięty nad Jerozolimą. Dawid więc i starszyzna, przyobleczeni w wory, padli na twarze. 17. I rzekł Dawid do Boga: Czyż to nie ja rozkazałem policzyć naród? To ja zgrzeszyłem, to ja zawiniłem, a te owce cóż uczyniły? Panie, Boże mój, niechaj Twoja ręka zaciąży na mnie i na domu mojego ojca, a wstrzymaj plagę względem Twego ludu! 18. Wtedy anioł Pański rzekł do Gada, aby oznajmił Dawidowi, że Dawid powinien iść i wznieść ołtarz Panu na klepisku Ornana Jebusyty. 19. Dawid więc poszedł na słowo Gada, który przemawiał w imieniu Pana. 20. Ornan obrócił się i ujrzał anioła, on i czterej synowie jego, i ukryli się; Ornan młócił wtedy pszenicę. 21. Gdy Dawid przyszedł do Ornana, Ornan obejrzał się i ujrzał Dawida, a wyszedłszy z klepiska, oddał pokłon Dawidowi twarzą do ziemi. 22. Wtedy Dawid rzekł do Ornana: Odstąp mi obszar tego klepiska, a zbuduję na nim ołtarz Panu; odstąp mi je za pełną cenę, aby plaga przestała się srożyć nad ludem. 23. Rzekł Ornan do Dawida: Weź, a niech uczyni król, pan mój, co mu się wyda słuszne. Spójrz! Oddaję woły na całopalenie, sanie młockarskie jako drwa, pszenicę na ofiarę pokarmową, wszystko to daję. 24. Król Dawid rzekł do Ornana: Nie! Muszę bowiem kupić to za

pieniądze, albowiem tego, co do ciebie należy, nie wezmę dla Pana i nie złożę ofiar całopalnych, które otrzymam za darmo. **25.** Dał więc Dawid Ornanowi za pole sześćset syklów złota. **26.** Następnie zbudował tam ołtarz Panu i złożył ofiary całopalne i ofiary biesiadne. Wzywał Pana, który go wysłuchał, zsyłając ogień z nieba na ołtarz całopalenia. **27.** Nakazał więc Pan aniołowi, by schował swój miecz do pochwy. **28.** W tym czasie Dawid, widząc, że Pan wysłuchał go na klepisku Jebusyty Ornana, zaraz złożył tam ofiary. **29.** Przybytek zaś Pański, który Mojżesz zbudował na pustyni, i ołtarz całopalenia, znajdował się wtedy na wyżynie w Gibeonie, **30.** ale Dawid nie śmiał tam iść, aby radzić się Boga, ponieważ lękał się miecza anioła Pańskiego.

Rozdział 22

1. I rzekł Dawid: Oto jest dom Pana Boga i oto jest ołtarz ofiar całopalnych dla Izraela. **2.** Dawid nakazał zebrać cudzoziemców przebywających w kraju izraelskim i wyznaczył kamieniarzy do obrabiania kamieni ciosowych na budowę domu Bożego. **3.** Przygotował też Dawid bardzo wiele żelaza na gwoździe, na drzwi w bramach i na spojenia oraz brązu w ilości nie do zważenia, **4.** drewna cedrowego też w obfitości, bo Sydończycy i Tyryjczycy przywieźli Dawidowi wielką ilość drewna cedrowego. **5.** Potem rzekł Dawid: Mój syn, Salomon, jest młody i wątpy, a dom, który ma być zbudowany dla Pana, powinien się wyróżniać okazałością, sławą i wspaniałością wobec wszystkich krajów; ja więc muszę poczynić przygotowania dla niego. I wiele przygotował Dawid przed swoją śmiercią. **6.** Potem zawołał syna swego, Salomona, i nakazał mu zbudować świątynię dla Pana, Boga Izraela. **7.** Tak przemówił Dawid do Salomona: Synu mój, ja sam zamierzałem zbudować świątynię dla imienia Pana, Boga mego. **8.** Ale Pan skierował do mnie takie słowa: Przelałeś wiele krwi, prowadząc wielkie wojny, dlatego nie zbudujesz domu imieniu memu, albowiem zbyt wiele krwi wylałeś na ziemię wobec Mnie. **9.** Oto urodzi ci się syn, będzie on mężem pokoju, bo udzielę mu pokoju ze wszystkimi wrogami jego dokoła; będzie miał bowiem na imię Salomon i za dni jego dam Izraelowi pokój i odpoczynek. **10.** On to zbuduje dom dla imienia mego, on też będzie dla Mnie synem, a Ja będę dla niego ojcem i tron jego królowania nad Izraelem utwierdzę na wieki. **11.** Teraz, synu mój, niechaj Pan będzie z tobą, aby ci się wiodło i abys zbudował dom Panu, Bogu twemu, jak On zapowiedział o tobie. **12.** Oby tylko Pan użył ci roztropności i rozsądku, gdy cię postawi nad Izraelem, abys przestrzegał prawa Pana, Boga twego. **13.** Wtedy będzie ci się wiodło, gdy będziesz strzegł wypełniania praw i nakazów, które Pan dał Mojżeszowi dla Izraela. Bądź mężny i mocny, nie bój się ani nie lękaj! **14.** Oto w trudzie przygotowałem na dom Pański: złota sto tysięcy talentów, a srebra milion talentów, brązu zaś i żelaza bez wagi, albowiem takie jest ich mnóstwo; przygotowałem też drewno i kamienie, a ty możesz do tego jeszcze dodać. **15.** Masz też u siebie mnóstwo pracowników: murarzy, kamieniarzy, cieśli i wszelkiego rodzaju rzemieślników do wszystkich prac: **16.** w złocie, srebrze, brązie i żelazie. Wstań więc i działaj, a Pan niech będzie z tobą! **17.** Nakazał też Dawid wszystkim książętom Izraela, aby pomagali jego synowi,

Salomonowi, mówiąc: **18.** Czyż Pan, Bóg wasz, nie jest z wami? Czyż nie użyczył wam pokoju dokoła? Wydał przecież w moje ręce mieszkańców [tego] kraju, a kraj został poddany Panu i Jego narodowi. **19.** A teraz oddajcie serca wasze i dusze wasze na służbę Panu, Bogu waszemu; stańcie do budowy świątyni Pana Boga, abyście mogli przenieść Arkę Przymierza Pańskiego i święte naczynia Boże do domu zbudowanego imieniu Pańskiemu.

Rozdział 23

1. Dawid, stary i syty dni, ustanowił Salomona, swego syna, królem nad Izraelem. **2.** I zgromadził wszystkich książąt izraelskich, kapłanów i lewitów. **3.** Kiedy policzono lewitów od trzydziestu lat wzwyż, liczba ich według spisu mężczyzn wynosiła trzydzieści osiem tysięcy. **4.** Z tych dwadzieścia cztery tysiące spełniało pracę w domu Pańskim; pisarzy i sędziów było sześć tysięcy. **5.** Odźwiernych było cztery tysiące, a cztery tysiące wychwalało Pana na instrumentach, które [Dawid] sprawił w tym celu. **6.** Dawid podzielił ich na zmiany według synów Lewiego: Gerszona, Kehata i Merariego. **7.** Z Gerszonitów byli: Ladan i Szimei. **8.** Synowie Ladana: pierwszy Jechiel, potem Zetam i Joel - trzech. **9.** Synowie Szimejego: Szelomit, Chazjel i Haran trzech. Ci byli naczelnikami rodów Ladana. **10.** A synowie Szimejego: Jachat, Ziza, Jeusz i Beria. Ci czterej są synami Szimejego. **11.** Jachat był pierwszy, Ziza drugi; Jeusz i Beria nie mieli wielu synów i byli policzeni za jeden ród. **12.** Synowie Kehata: Amram, Jishar, Chebron i Uzzjel - czterej. **13.** Synowie Amrama: Aaron i Mojżesz. Aaron został wyłączony, aby być poświęconym na zawsze, on i jego synowie, do rzeczy najświętszych, aby spalali kadzidło przed Panem, usługiwali Mu i błogosławili w Jego imieniu na wieki. **14.** Co do Mojżesza, męża Bożego, jego synowie zostali zaliczeni do pokolenia Lewiego. **15.** Synowie Mojżesza: Gerszom i Eliezer. **16.** Synowie Gerszoma: pierwszy Szebuel. **17.** Synami Eliezera byli: pierwszy Rechabiasz; Eliezer nie miał wprawdzie innych synów, lecz synowie Rechabiasza byli bardzo liczni. **18.** Synowie Jishara: pierwszy Szelomit. **19.** Synowie Chebrona: pierwszy Jerijasza, drugi Amariasz, trzeci Jachazjel, czwarty Jekameam. **20.** Synowie Uzzjela: pierwszy Mika, drugi Jiszszijasza. **21.** Synowie Merariego: Machli i Muszi. Synowie Machliego: Eleazar i Kisz. **22.** Eleazar umarł, nie mając synów, tylko same córki; synowie Kisz, ich bracia, wzięli je za żony. **23.** Synowie Musziego - trzech: Machli, Eder i Jeremot. **24.** Ci byli synami Lewiego, według ich rodów, głowami rodzin, według liczebnych wykazów imion w ich spisach; spełniali prace przy obsłudze domu Pańskiego, od dwudziestego roku życia wzwyż. **25.** Rzekł bowiem Dawid: Pan, Bóg Izraela, udzielił odpoczynku swemu ludowi i zamieszkał w Jerozolimie na stałe. **26.** Lewici już nie będą nosić przybytku ani wszelkich przyborów do jego obsługi. **27.** Zatem, według ostatnich zarządzeń Dawida, lewici byli spisywani od dwudziestego roku życia wzwyż. **28.** Ich stanowisko bowiem polegało na tym, że jako przyboczni potomków Aarona służyli w świątyni Pańskiej, na dziedzińcach, w komnatach, przy oczyszczaniu wszystkiego, co poświęcone, i w pracach przy obsłudze świątyni Pańskiej. **29.** Troszczyli się oni zarówno o chleby pokładne, o najczystsza mąkę na

ofiary pokarmową, o praśne placki, jak i o to, co było pieczone na blachach i co było smażone, i o wszystko, co było ważone i mierzone. **30.** Mieli stawać każdego rana, by dziękować i wychwalać Pana, i tak samo wieczorem; **31.** aby ofiarować wszystkie całopalenia Panu w szabat, przy nowiu księżyca i w święta, w ilości ustalonej przepisem na stałe - przed obliczem Pana. **32.** Mieli pieczę nad Namiotem Spotkania, pieczę nad Miejscem Świętym i pieczę nad synami Aarona, ich braćmi, w służbie domu Pańskiego.

Rozdział 24

1. A co do synów Aarona - oto ich podział. Synowie Aarona: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. **2.** Nadab i Abihu umarli przed swoim ojcem i nie mieli synów, a urząd kapłański pełnili Eleazar i Itamar. **3.** Potomków zaś Eleazara i Achimeleka, potomków Itamara, podzielił Dawid przy pomocy Sadoka, wyznaczając im urzędy stosownie do ich posługi. **4.** I okazało się, że potomków męskich Eleazara było dużo więcej niż potomków Itamara, wybrano więc spośród potomków Eleazara szesnastu naczelników rodów, a spośród potomków Itamara ośmiu naczelników rodów. **5.** Wybrano ich za pomocą losowania, na równi jednych i drugich, żeby zwierzchnicy świątyni, książęta Boży, byli i z synów Eleazara, i z synów Itamara. **6.** Szemajasz, syn Netaneela, pisarz spośród lewitów, spisał ich w obecności króla, książąt, kapłana Sadoka, Achimeleka - syna Abiatara, naczelników rodów kapłańskich i lewickich, biorąc każdy ród na przemian, jeden z potomków Eleazara, drugi - z Itamara. **7.** Pierwszy los padł na Jojariba, drugi na Jedajasza, **8.** trzeci na Charima, czwarty na Seorima, **9.** piąty na Malkiasza, szósty na Mijjamina, **10.** siódmy na Hakkosa, ósmy na Abiasza, **11.** dziewiąty na Jeszuę, dziesiąty na Szekanasza, **12.** jedenasty na Eliasziba, dwunasty na Jakima, **13.** trzynasty na Chupę, czternasty na Jeszebeaba, **14.** piętnasty na Bilgę, szesnasty na Immera, **15.** siedemnasty na Chezira, osiemnasty na Happissesa, **16.** dziewiętnasty na Petachiasza, dwudziesty na Ezechiela, **17.** dwudziesty pierwszy na Jakina, dwudziesty drugi na Gamula, **18.** dwudziesty trzeci na Delajasza, a dwudziesty czwarty na Maazjasza. **19.** Taka była ich kolejność, gdy przychodzili do domu Pańskiego na swoją służbę, zgodnie z zarządzeniami przekazanymi przez ich przodka Aarona, jak mu rozkazał Pan, Bóg Izraela. **20.** Pozostali potomkowie Lewiego, z synów Amrama: Szubael, a z synów Szubaela: Jechdejasz. **21.** Z Rechabiasza: Jiszszijasz, najstarszy z synów Rechabiasza. **22.** Z Jisharytów: Szelomot; z synów Szelomota: Jachat. **23.** Z synów Chebrona: pierwszy Jerijasz, drugi Amariasz, trzeci Jachazjel, czwarty Jekameam. **24.** Potomkowie Uzzjela: Mika; z synów Miki: Szamir. **25.** Brat Miki: Jiszszijasz; z synów Jiszszijasza: Zachariasz. **26.** Potomkowie Merariego: Machli i Muszi; synowie Jaazijjasza, jego syna; **27.** potomkowie Merariego z jego syna Jaazijjasza: Szoham, Zakkur i Ibri. **28.** Z Machliego: Eleazar, który nie miał synów. **29.** Z Kiswa: syn Kiswa, Jerachmeel. **30.** Synowie Musziego: Machli, Eder i Jerimot. Ci byli potomkami Lewiego według ich rodów. **31.** Także oni rzucali losy, jak ich bracia.

Rozdział 25

1. Dawid oraz dowódcy wojska przydzielili na służbę [Bożą] tych spośród synów Asafa, Hemana i Jedutuna, którzy prorokowali przy dźwięku harf, cytr i cymbałów. Oto liczba ludzi zatrudnionych w tej służbie: 2. z synów Asafa: Zakkur, Józef, Netaniasz i Asareela, synowie Asafa, podlegli Asafowi, który prorokował pod kierunkiem króla. 3. Z Jedutuna - synowie Jedutuna: Gedaliasz, Seri, Izajasz, Chaszabiasz, Mattitiasz i Szimei, sześciu, pod kierunkiem ich ojca, Jedutuna, który prorokował przy dźwiękach cytry na cześć i chwałę Pana. 4. Z Hemana - synowie Hemana: Bukkijasz, Mattaniasz, Uzzjel, Szebuel, Jerimot, Chananiasz, Chanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Joszbekasza, Malloti, Hotir, Machazjot. 5. Ci wszyscy byli synami Hemana, "Widzącego" królewskiego, zgodnie z obietnicą wywyższenia go przez Boga. Bóg dał Hemanowi czternastu synów i trzy córki. 6. Ci wszyscy byli pod kierownictwem swych ojców przy śpiewie w świątyni Pańskiej, by służyć domowi Bożemu na cymbałach, cytrach i harfach. Pod kierunkiem króla byli: Asaf, Jedutun i Heman. 7. A liczba ich wraz ze wszystkimi braćmi uzdolnionymi i wyćwiczonymi w śpiewie dla Pana: dwustu osiemdziesięciu ośmiu. 8. Na równi ciągnęli losy o rodzaj służby, tak młodszy, jak starszy, zarówno nauczyciel, jak i uczeń. 9. Pierwszy los padł na Józefa, z [potomków] Asafa, drugi [był] Gedaliasz, on z braćmi i z synami swymi, [razem] dwunastu. 10. Trzeci: Zakkur; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 11. Czwarty padł na Jisriego; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 12. Piąty: Netaniasz; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 13. Szósty: Bukkijasz; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 14. Siódmy: Jesareela; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 15. Ósmy: Izajasz; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 16. Dziewiąty: Mattaniasz; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 17. Dziesiąty: Szimei; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 18. Jedenasty: Asareel; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 19. Dwunasty [padł] na Chaszabiasza; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 20. Trzynasty: Szubael; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 21. Czternasty: Mattitiasz; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 22. Piętnasty [padł] na Jeremota; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 23. Szesnasty [padł] na Chananiasza; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 24. Siedemnasty [padł] na Joszbekaszę; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 25. Osiemnasty [padł] na Chananiego; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 26. Dziewiętnasty [padł] na Mallotiego; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 27. Dwudziesty [padł] na Eliatę; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 28. Dwudziesty pierwszy [padł] na Hotira; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 29. Dwudziesty drugi [padł] na Giddaltiego; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 30. Dwudziesty trzeci [padł] na Machazjota; synowie jego i bracia jego - dwunastu. 31. Dwudziesty czwarty [padł] na Romamti-Ezera; synowie jego i bracia jego - dwunastu.

Rozdział 26

1. Co dotyczy zmian odźwiernych: z Korachitów był Meszelemiasz, syn Koracha, z synów Ebiasafa. 2. A Meszelemiasz miał synów: pierworodny Zachariasz, drugi Jediael, trzeci Zebadiusz, czwarty Jatniel, 3. piąty Elam, szósty Jochanan, siódmy Elioenaj. 4. I Obed-Edom miał synów: pierworodny Szemajasz,

drugi Jozabad, trzeci Joach, czwarty Sakar, piąty Netaneel, **5.** szósty Ammiel, siódmy Issachar, ósmy Peulletaj tak mu Bóg błogosławił. **6.** Także synowi jego, Szemajaszowi, urodzili się synowie, którzy długo sprawowali władzę w swoim rodzie, ponieważ byli dzielnymi mężami. **7.** Synowie Szemajasza: Otni, Rafael, Obed, Elzabad i bracia jego Elihu i Semakiasz, dzielni mężowie. **8.** Wszyscy oni byli z [synów] Obed-Edoma; oni, ich synowie i bracia, każdy dzielny i sposobny do służby: było ich, synów Obed-Edoma, sześćdziesięciu dwóch. **9.** I Meszelemiasz miał synów i braci, dzielnych mężów, osiemnastu. **10.** Także Chosa, z potomków Merariego, miał synów; Szimri został naczelnikiem, bo chociaż nie był pierworodnym, ojciec postawił go na czele [rodziny]; **11.** drugi Chilkiasz, trzeci Tebaliasz, czwarty Zachariasz. Wszystkich synów i braci Chosy - trzynastu. **12.** Spośród nich dobierano zmiany odźwiernych; przełożeni tych mężów na równi z braćmi swoimi byli zajęci przy obsłudze domu Pańskiego. **13.** Ciągnęli losy o każdą bramę, zarówno mały, jak i wielki, według swoich rodów. **14.** Dla Szelemiasza padł los [na bramę] od strony wschodniej. Potem ciągnęli los dla jego syna, Zachariasza, mądrego doradcy, i padł jego los na stronę północną. **15.** Dla Obed-Edoma - na południową, a dla jego synów - na składy. **16.** Dla Szuppima i Chosy na stronę zachodnią z bramą Szalleket, przy drodze wiodącej w górę: straż naprzeciw straży. **17.** Od wschodu sześciu lewitów, od północy codziennie czterech, od południa codziennie czterech i przy składach po dwóch. **18.** Przy zachodniej kolumnadzie: czterej przy drodze, dwaj przy samej kolumnadzie. **19.** Oto są zmiany odźwiernych spośród Korachitów i spośród synów Merariego. **20.** Lewici, ich bracia, czuwali nad skarbcami domu Bożego i nad skarbcami rzeczy świętych. **21.** Synowie Ladana byli Gerszonitami przez Ladana. A naczelnikami rodów pochodzących od Ladana Gerszonity byli Jechielici. **22.** Synowie Jechiela: Zetam i brat jego, Joel, [mieli pieczę] nad skarbcami domu Pańskiego. **23.** Spośród Amramitów, Jisharytów, Chebronitów i Uzzjelitów byli: **24.** Szebuel, syn Gerszona, syna Mojżesza, nadzorca skarbców. **25.** A oto bracia, potomkowie Eliezera: jego syn, Rechabiasz, jego syn, Izajasz, jego syn, Joram, jego syn, Zikri, jego syn, Szelomit. **26.** Ten to Szelomit i jego bracia zarządzali wszystkimi skarbcami rzeczy świętych, które ofiarowali: Dawid, naczelnicy rodów, tysiącznicy, setnicy i dowódcy wojska. **27.** To, co pochodziło z wojen i z łupów, poświęcili na utrzymanie domu Pańskiego. **28.** I wszystko, co poświęcił Samuel "Widzący", Saul, syn Kiswa, Abner, syn Nera, Joab, syn Serui, oraz wszystko, co poświęcone, było pod opieką Szelomita i jego braci. **29.** Z Jisharytów: Kenaniasz i synowie jego byli przeznaczeni do spraw zewnętrznych Izraela, jako urzędnicy i sędziowie. **30.** Z Chebronitów: Chaszabiasz i bracia jego, tysiąc siedmuset ludzi dzielnych, sprawowali nadzór nad Izraelem po drugiej stronie Jordanu, na zachód, we wszystkich sprawach Pańskich i w posłudze królewskiej. **31.** Co do Chebronitów: Jeriasz był przełożonym Chebronitów dla pokolenia swego rodu; w czterdziestym roku panowania Dawida czyniono poszukiwania i znaleziono pośród nich dzielnych mężów w Jazer w Gileadzies, **32.** braci jego, dwa tysiące siedmuset ludzi dzielnych, naczelników rodów, których król Dawid ustanowił nad Rubenitami, Gadytami i połową pokolenia Manassesza dla wszystkich spraw Bożych i spraw królewskich.

Rozdział 27

1. A oto Izraelici według ich liczby. Naczelnicy rodów, tysiącznicy, setnicy i urzędnicy, którzy służyli królowi we wszystkich sprawach hufców, przychodzących i odchodzących co miesiąc przez wszystkie miesiące roku. Każdy hufiec liczył dwadzieścia cztery tysiące. 2. Nad pierwszym hufcem w miesiącu pierwszym stał Jaszobeam, syn Zabdiela, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące; 3. był on potomkiem Peresa i wodzem wszystkich dowódców wojska w miesiącu pierwszym. 4. W drugim miesiącu hufcem dowodził Dodaj Achochita, a w jego hufcu przełożonym był Mikot, hufiec zaś jego liczył dwadzieścia cztery tysiące ludzi. 5. Trzecim dowódcą wojska na miesiąc trzeci był Benajasz, syn arcykapłana Jojady, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 6. Ten to Benajasz był bohaterem spośród trzydziestu i dowodził trzydziestoma, a jego syn, Ammizabad, należał do jego hufca. 7. Czwartym, na miesiąc czwarty, był Asahel, brat Joaba, a po nim jego syn, Zebadiasz, hufiec zaś jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 8. Piątym dowódcą, na miesiąc piąty, był książę Szamhut Jizrachita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 9. Szóstym, na miesiąc szósty, był Ira, syn Ikkesza z Tekoa, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 10. Siódmym, na miesiąc siódmy, był Cheles Pelonita, z synów Efraima, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 11. Ósmym, na miesiąc ósmy, był Sibbekaj z Chuszy, Zerachita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 12. Dziewiątym, na miesiąc dziewiąty, był Abiezer z Anatot, Beniaminita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 13. Dziesiątym, na miesiąc dziesiąty, był Maheraj z Netofy, Zerachita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 14. Jedenastym, na miesiąc jedenasty, był Benajasz z Pireatonu, z synów Efraima, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 15. Dwunastym, na miesiąc dwunasty, był Cheldaj z Netofy, pochodzący od Otniela, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. 16. A nad pokoleniami Izraela stali: nad Rubenitami - przełożony Eliezer, syn Zikriego; nad Symeonitami - Szezatiasz, syn Maaki; 17. nad Lewitami - Chaszabiasz, syn Kemuela; nad Aaronitami Sadok; 18. nad pokoleniem Judy - Elihu, jeden z braci Dawida; nad Issacharytami - Omri, syn Mikaela; 19. nad Zabulonitami - Jiszmajasz, syn Obadiasza; nad Neftalitami - Jerimot, syn Azriela; 20. nad Efraimitami - Ozeasz, syn Azazjasza; nad połową pokolenia Manasses - Joel, syn Pedajasza; 21. nad połową Manasses w Gileadzie - Jiddo, syn Zachariasza; nad Beniaminitami - Jaasjel, syn Abnera; 22. nad Danitami - Azareel, syn Jerochama. Ci byli książętami pokoleń Izraela. 23. Lecz Dawid nie uwzględnił w spisach liczby tych, którzy mieli po dwadzieścia lat lub mniej, ponieważ Pan powiedział, że rozmnoży Izraela jak gwiazdy na niebie. 24. Joab, syn Serui, zaczął obliczać, ale nie dokończył, gdyż za to spadł gniew na Izraela i nie umieszczono tej liczby w spisie w Kronikach Króla Dawida. 25. Nad skarbcami królewskimi stał Azmawet, syn Adiela, a nad skarbcami na prowincji: w miastach, wioskach i wieżach - Jonatan, syn Ozjasza. 26. A nad pracownikami rolnymi do uprawy ziemi - Ezri, syn Keluba. 27. Szimei z Rama nad winnicami, a nad dostawcami wina do składów - Zabdi z Szebam. 28. Nad oliwkami i sykomorami, które były w Szeferi, Baal-Chanan z Geder, a nad składami oliwy - Joasz. 29. Nad bydłem pasącym się

w Szaronie - Szitraj z Szaronu, a nad bydłem w dolinach - Szafat, syn Adlaja. **30.** Nad wielbłędami - Obil Izmaelita; nad oślicami - Jechdejasz z Meronot. **31.** Nad owcami - Jaziz Hagryta. Ci wszyscy byli zarządcami w dobrach króla Dawida. **32.** Jonatan, stryj Dawida, był jego doradcą, jako człowiek roztropny i uczony. Jechiel, syn Chakmoniego, zajmował się synami królewskimi. **33.** Achitofel był doradcą królewskim, a Chuszaj Arkijczyk był przyjacielem króla. **34.** Po Achitofelu byli: Jojada, syn Benajasza, i Abiatar. Dowódcą wojska królewskiego był Joab.

Rozdział 28

1. Dawid zgromadził w Jerozolimie wszystkich książąt izraelskich, naczelników pokoleń i dowódców hufców będących w służbie króla, tysiączników i setników, zarządców wszystkich dóbr i stad królewskich, synów swych, a także dworzan, bohaterów i wszystkich dzielnych ludzi. **2.** Powstał więc król Dawid i stojąc, rzekł: Posłuchajcie mnie, bracia moi i ludu mój! Moim pragnieniem było zbudować dom odpoczynku dla Arki Przymierza Pańskiego, jako podnóżek stóp Boga naszego, i poczyniłem przygotowania do budowy. **3.** Ale Bóg rzekł do mnie: Nie zbudujesz domu dla imienia mego, bo jesteś mężem wojny i rozlewałeś krew. **4.** Jednakże Pan, Bóg Izraela, wybrał mnie spośród całego domu ojca mego, abym był królem nad Izraelem na wieki; Judę bowiem wybrał na władcę, a z rodu Judy dom ojca mego, i z synów ojca mego mnie raczył ustanowić królem nad Izraelem. **5.** A spośród wszystkich synów moich - albowiem Pan dał mi wielu synów - wybrał Salomona, syna mego, aby zasiadł na tronie królestwa Pańskiego nad Izraelem. **6.** I rzekł do mnie: "Salomon, syn twój, on to zbuduje mój dom i moje dziedzicze, albowiem wybrałem go sobie na syna, a Ja będę mu ojcem. **7.** Królewską jego władzę utwierdzę na wieki, jeśli podobnie jak dzisiaj będzie trwał w pełnieniu moich poleceń i nakazów". **8.** Teraz więc w obliczu całego Izraela, społeczności Pańskiej i w obecności Boga naszego [napominam]: Strzeżcie wszystkich poleceń Pana, Boga waszego, i zachowujcie je, abyście posiedli tę piękną ziemię i przekazali na zawsze w dziedzictwie waszym synom, którzy po was będą. **9.** A ty, synu mój, Salomonie, znaj Boga twego ojca i służ Mu sercem szczerym i duszą ochotną, bo Pan przenika wszystkie serca i zgłębia wszystkie tajniki myśli. Jeśli będziesz Go szukał, On pozwoli ci siebie znaleźć, ale jeśli Go opuścisz, odrzuci cię na zawsze. **10.** Bacz teraz, ciebie bowiem wybrał Pan, abys zbudował dom na sanktuarium. Bądź mocny i wykonaj to! **11.** Dawid dał Salomonowi, synowi swojemu, plan przedsionka i świątyni oraz jej budynków, komnat górnych, sal wewnętrznych oraz pomieszczenia dla przebłągalni. **12.** I plan wszystkiego, co sam zamyślał: dziedzicze domu Pańskiego i wszystkich komnat dokoła, skarbców domu Bożego i skarbców rzeczy świętych; **13.** zmian kapłanów i lewitów, i wszelkiej pracy przy obsłudze domu Pańskiego, i wszelkich naczyń do obsługi domu Pańskiego. **14.** Złota dał na wszystkie naczynia złote, według wagi każdego naczynia do różnych posług; srebra na wszystkie naczynia srebrne, według wagi każdego naczynia do różnych posług; **15.** złota na świeczniki złote i ich lampy, według wagi każdego świecznika i jego lamp; srebra na świeczniki srebrne, według wagi

świecznika i jego lamp, stosownie do użycia każdego świecznika; **16.** i odpowiedni przydział złota na stoły chlebow pokładnych, według różnych stołów, a srebra na stoły srebrne; **17.** na widelki, kropielnice i dzbanki szczerozłote, na puchary złote, według wagi każdego pucharu, na puchary srebrne, według wagi każdego pucharu; **18.** na ołtarz kadzenia ze złota oczyszczonego, według wagi, i wzór wozu z cherubami złotymi rozpinającymi skrzydła i pokrywającymi Arkę Przymierza Pańskiego. **19.** O tym wszystkim - rzekł Dawid - o pracach zgodnie z planem budowy pouczony zostałem na piśmie ręką Pana. **20.** I rzekł Dawid do swego syna, Salomona: Bądź mocny i dzielny, a wykonaj to! Nie lękaj się i nie przerażaj, bo Pan Bóg, mój Bóg, będzie z tobą, a nie opuści cię ani nie zostawi, aż będą wykonane wszelkie prace przy obsłudze domu Pańskiego. **21.** A oto zmiany kapłanów i lewitów do wszelkiej obsługi domu Bożego, którzy będą z tobą w każdej pracy; każdy ochotny i zdolny do różnych posług, książęta też i cały lud będą całkowicie na twoje rozkazy.

Rozdział 29

1. Potem król Dawid rzekł do całego zgromadzenia: Salomon, syn mój; jedyny, którego wybrał Pan, jest młody i wąły, a praca to wielka, gdyż nie dla człowieka jest ten przybytek, ale dla Pana Boga. **2.** Wszystkimi siłami swoimi przygotowałem dla domu Boga mego złoto na przedmioty złote, srebro - na srebrne, brąz - na brązowe, żelazo - na żelazne, drewno - na drewniane, onyksy i kamienie do wysadzania, kamienie czarne i różnokolorowe oraz wszelkiego rodzaju drogie kamienie, a marmurów w obfitości. **3.** Co więcej, z miłości do domu Boga mego oddaję na dom Boga mego zapas złota i srebra, jaki posiadam, oprócz tego wszystkiego, co już przygotowałem na dom święty; **4.** trzy tysiące talentów złota, złota z Ofiru, i siedem tysięcy talentów srebra oczyszczonego, aby pokryć ściany świątyni; **5.** złoto - na przedmioty złote, srebro - na srebrne i na wszelkie wyroby ręczne artystów. A spośród was kto byłby chętny złożyć dzisiaj dar dla Pana? **6.** Okazali się więc chętni naczelnicy rodów, naczelnicy pokoleń izraelskich, tysiącznicy i setnicy, kierownicy robót królewskich. **7.** Dali oni na obsługę domu Bożego: złota pięć tysięcy talentów i dziesięć tysięcy darejków, srebra dziesięć tysięcy talentów, miedzi osiemnaście tysięcy talentów, żelaza sto tysięcy talentów. **8.** Ci, którzy mieli drogie kamienie, dawali je do skarbcza domu Pańskiego na ręce Jechiela Gerszonity. **9.** Lud radował się ze swych ofiar dobrowolnych, albowiem ze szczerego serca okazywali hojność w darach dla Pana; także król Dawid bardzo się radował. **10.** Potem Dawid błogosławił Pana wobec całego zgromadzenia i tak mówił: Bądź błogosławiony, o Panie, Boże ojca naszego, Izraela, na wieki wieków! **11.** Twoja jest, o Panie, wielkość, moc, sława, majestat i chwała, bo wszystko, co jest na niebie i na ziemi, jest Twoje; do Ciebie, Panie, należy królowanie - Ty, co nad wszystkim panujesz. **12.** Bogactwo i chwała od Ciebie pochodzą, Ty wszystkim rządzisz, a w ręku Twoim siła i moc, i ręką Twoją wywyższasz i utwierdzasz wszystko. **13.** Teraz więc, Boże nasz, dzięki Ci składamy i wychwalamy przesławne imię Twoje. **14.** Czymże ja jestem i czym jest lud mój, żebyśmy Ci mogli ofiarować dobrowolnie te rzeczy? Albowiem od Ciebie to

wszystko pochodzi i co z ręki Twojej mamy, dajemy Tobie. **15.** Jesteśmy bowiem pielgrzymami przed Twoim obliczem i przybyszami, jak byli wszyscy przodkowie nasi; dni nasze jak cień na ziemi [mijają] bez żadnej nadziei. **16.** O Panie, Boże nasz, całe to bogactwo, które przygotowaliśmy, by zbudować dom Tobie i Twemu świętemu imieniu, z ręki Twojej pochodzi i wszystko jest Twoje. **17.** Wiem, o Boże mój, że Ty badasz serce i upodobałeś sobie szczerość; ja też w szczerości serca mojego ofiarowałem dobrowolnie to wszystko, a teraz z radością widzę, że i lud Twój tutaj obecny pośpieszył z dobrowolnymi ofiarami dla Ciebie. **18.** O Panie, Boże ojców naszych, Abrahama, Izaaka i Izraela, zachowaj to na zawsze jako wyraz myśli i uczuć ludu Twego i skieruj ich serca ku Tobie. **19.** A synowi mojemu, Salomonowi, daj szczere serce, aby strzegł poleceń, przykazań i praw Twoich i żeby wykonał wszystko i zbudował przybytek, do którego poczyniłem przygotowania. **20.** Potem Dawid rzekł do całego zgromadzenia: Błogosławcie Pana, Boga waszego. I błogosławiło całe zgromadzenie Pana, Boga swych przodków, klękając i oddając pokłon do ziemi w hołdzie Panu i królowi. **21.** Nazajutrz złożono ofiary dla Pana i ofiarowano całopalenie Panu: tysiąc młodych cielców, tysiąc baranów i tysiąc jagniąt wraz z ofiarami płynnymi i mnóstwem żertw - za całego Izraela. **22.** A jedli i pili owego dnia przed obliczem Pana z wielką radością. Po raz drugi obwołali królem Salomona, syna Dawida, i namaścili go w imieniu Pana na władcę, a Sadoka na arcykapłana. **23.** Salomon więc zasiadł na tronie Pańskim jako król w miejsce swego ojca, Dawida, i wiodło mu się, a cały Izrael był mu posłuszny. **24.** Wszyscy książęta i bohaterowie, a nawet synowie króla Dawida poddali się królowi Salomonowi. **25.** Pan zaś bardzo wywyższył Salomona w oczach całego Izraela i oblókł go chwałą królewską, jakiej nie miał przed nim żaden król w Izraelu. **26.** Dawid, syn Jessego, królował nad całym Izraelem. **27.** A czas panowania nad Izraelem wynosił czterdzieści lat: w Hebronie panował siedem lat, a w Jerozolimie panował trzydzieści trzy lata. **28.** Umarł w późnej starości, syty dni, bogactwa i chwały, a Salomon, syn jego, został w jego miejsce królem. **29.** A dzieje króla Dawida, pierwsze i ostatnie, były już spisane w Dziejach Samuela "Widzącego", w Dziejach Natana Proroka i w Dziejach Gada "Widzącego", **30.** wraz z całym królowaniem jego, potęgą i tym wszystkim, co się działo z nim, z Izraelem i z królestwami wszystkich krajów.